

E-ISSN: 2583-0481

செங்காந்தள்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா எம்.ஏ., எம்.எட்., எம். பில்., பி.எச்.டி., நெட்., செட்., எம்.எஸ்.சி (யோகா).

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,

கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்: <https://psgrkcw.irins.org/profile/135958>

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் செ. சாந்தி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., நெட்., செட்., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அய்ய நாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி,

சிவகாசி - 626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: shanthi_sf607@anjaconline.org

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://anjaconline.org/Departments/Page/BATamil>

முனைவர் அ. பரணிராணி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நா. ம. ச. சுவெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி,

மதுரை- 625019, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: mahesparani@gmail.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

பக்கம்: <https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/departments-of-tamilaided/>

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் (திருமதி) எஸ். கேசவன் பி.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.

பேராசிரியர், இந்து நாகரிகத் துறை,

கலை கலாசார பீடம்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

மின்னஞ்சல்: kesavans@esn.ac.lk

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.fac.esn.ac.lk/hindu-civilization/academic-staff/s-kesavan>

முனைவர் மு. சுதா எம்.ஏ., பிஎச்.டி.

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி - 630003, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: sutham@alagappauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://alagappauniversity.ac.in/modules/Academics/faculty-of-arts/school-of-languages/Department-of-Tamil.php#tabs-1>

முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி எம்.ஏ., பிஎச்.டி.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம் - 695034,

கேரளா, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: hepsy@keralauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.keralauniversity.ac.in/dept/staff-Details>

முனைவர் மம்தா எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டெல்லி பல்கலைக்கழகம்,

டெல்லி - 110007, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jnu.mamta@gmail.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

http://www.du.ac.in/uploads/du/Faculty%20CV/Linguistics/Linguistics_Mamta.pdf

முனைவர் த. மகேஸ்வரி எம்.ஏ (தமிழ்), எம்.ஏ (ஆங்கிலம்), எம்ஃபில்.,

செட்., பி.லிட்., டி.ஜி.டி., பிஎச்.டி.

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,

விருதுநகர் - 626001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

பதிப்பாசிரியர் குழு பணி விவரம்/ Editorial Work Flow Details

இந்த இதழ் குழு, (எடிட்டோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

This issue committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

Title Verso

Journal title : Chenkaantal
Editor Name : Dr. J. Kavitha
Publication frequency : May and November
Volume/Issue : Volume 4 Issue 1
Place of Publication : Virudhunagar
Date of Publication : November 2024
Paper Size : Digital A4 Size
Medium of Publication: E-version
Access Type (URL or DOI): Diamond OA, Online, Indexed long time in Internet Archive
Subscription Type : Non-APC
Publisher : Pandian Educational Trust
Publisher Website : <https://pandianeducationaltrust.com/>
Journal Site : <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

பதிப்பகத்தார்:

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை (TN32D0026797, UDYAM-TN-32-0003213)

மகேஸ்வரி பப்ளிசர்ஸ், (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளையின் வெளியீட்டுப் பிரிவு)

3-350, கால்நடை மருத்துவமனை பின்புறம்,

விருதுநகர் – 626001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Mobile: +91 8526769556

E-mail id: chenkaantal@pandianeducationaltrust.com

காப்புரிமை © 2024 – கட்டுரையாளருக்கே

செங்காந்தள் சிசி பிலூய் கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0 இன்டர்நேசனல் உரிம <http://Creativecommons.org//license/by/4.0/>. பயன் கொண்டுள்ளது. இது உண்மையான படைப்புக்களை தகுந்த முறைகளுடன் பயன்படுத்த, விநியோகிக்க மற்றும் மீட்டு உருவாக்கம் செய்ய அனுமதிக்கிறது.

வெளியீட்டாளர் செய்தி

குறிக்கோள்

செங்காந்தள் (E-ISSN: 2583-0481) அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ் ஆகும். இவ்விதழ் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கார்த்திகை (நவம்பர்) மற்றும் வைகாசி (மே) மாதங்களில் மகேஸ்வரி பதிப்பகத்தால் (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை) வெளியிடப்படுகிறது. மேலும், ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்காக ஆங்கில ஆய்வுகள் மற்றும் கோவில் ஆய்வுகளுக்கான இதழ்களை வெளியிடும் பணியைச் செய்து வருகிறது. இவ்விதழ் கல்வியாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியை மின் வெளியீடு மூலம் ஊக்குவித்து வருகிறது. உலகமயமாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வது, அறிஞர் சமூகத்திற்கு ஆய்வு வெளியீடுகளின் மூலம் ஆராய்ச்சியில் அறிவார்ந்த நிலையை வளர்க்க உதவுகிறது. இணையத்தில் கல்வி ஆராய்ச்சியில், திறந்த நிலை அணுகல், உலகின் மேம்பாட்டிற்கு சாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கும் என ஊக்குவித்தும் வருகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு அறிக்கை

செங்காந்தள் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் உறுதியாக உள்ளது. கருத்துத் திருட்டை ஒரு குற்றமாகக் கருதுகிறது. ஆய்வாளர்கள் மற்ற படைப்புகளிலிருந்து மேற்கோள்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது தொடர்பாக சிறந்த கல்வி நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கள் படைப்பில் கருத்துத் திருட்டு தொடர்பான எந்தவித பிழைகளுக்கும் வெளியீட்டாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள். உங்கள் ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி முறையான படைப்பாகச் சமர்ப்பிக்கும் பொழுது ஒப்புக்கொள்ளும் படிவம் இணைந்து இருக்க வேண்டும். மேலும், வேறு எந்த ஆராய்ச்சி நோக்கத்துக்காகவும் வெளியிடப்படவில்லை என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். எந்தவொரு சட்ட சிக்கல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்குக் கட்டுரையாளர் மட்டுமே பொறுப்பு. சமர்ப்பிப்பு மற்றும் பிற தகவல்களுக்கு chenkaantal@pandianeducationaltrust.com ஐ தொடர்பு கொள்ளவும். வழிகாட்டுதல்களுக்கு <http://pandianeducationaltrust.com/journals.html> ஐப் பார்க்கவும்.

பதிப்பகத்தார்

தலைமையாசிரியர் செய்தி

செங்காந்தள் என்பது தமிழ் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேம்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட மின்ஆய்விதழாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் இருந்து அவர்களின் அறிவார்ந்த கருத்துக்களால் கல்வி நிலை மற்றும் சமுதாயத்தின் நிலையை முன்னேற்ற நல்ல ஆய்வுப்படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கல்வி உலகில் ஒரு பெரிய களத்தை உருவாக்க ஆராய்ச்சி தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி என்பது உண்மைகளை நிலைநிறுத்துவது, ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்துவது, முந்தைய படைப்புகளை மறுசீரமைப்பது மற்றும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது ஆகும். கல்வி ஆராய்ச்சி மூலம் கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான நெறிமுறைகளை ஏற்படுத்தி வழங்குவதும் முறையான அணுகுமுறையை ஏற்படுத்துவதும் இவ்விதழின் மைய நோக்கமாக மாறியுள்ளது. இந்த இதழில் ஆறு படைப்புகளை ஆராய்ச்சி ஆய்வுலகிற்கு வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

முனைவர் ஜே. கவிதா

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No.
1	ஒளவையார் பாடல்களில் அதியன் Athiyān in the Songs of Avvaiyār மு. சத்யா / M. Sathiya	1 - 9
2	அற இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல் Hospitality in Didactic Literature முனைவர் அ. சேவியர் ஜான் / Dr. A. Xavier John	10 - 16
3	பாரதியில் உவகை Joy in Bharathi செ. பவித்ரா / S. Pavithra	17 - 29
4	தமிழரும் கல்வியும் Tamils and Education முனைவர் பீ. பெரியசாமி / Dr. B. Periyaswamy	30 - 37
5	தென்னிந்திய மொழிகளின் மொழியும் ஒலி அமைப்பும் Language and Phonetic System of South Indian Languages ம. மலர் / M. Malar	38 - 47
6.	இலங்கையில் சைவசித்தாந்தக் கல்வி மரபு The Tradition of Saivasiddhanta Education in Sri Lanka கலாநிதி நா. வாமன் / Dr. N. Vaman	48 - 55
7.	புறநானூற்றில் உணவுசார் பண்பாட்டு அசைவுகள் Food Cultural Practices in <i>Purananooru</i> முனைவர் சு. வினோத் / Dr. S. Vinodh	56 - 64

Athiyan in the Songs of Avvaiyar

M. Sathiya, Assistant Professor of Tamil, Adhiyaman College of Arts and Sciences for Women,
Uthangarai, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-2445-2146>

DOI: 10.5281/zenodo.14249978

Received: 30 August 2024; Revised: 15 September 2024; Accepted: 30 September 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

The term "Athiyan" refers to a king who is one of the patrons of the poet Auvaiyar. Avvaiyar's verses refer to the linguistic and philosophical thoughts found in the works of the poet. Avvaiyar lived during the Sangam period and has been celebrated for her wisdom, moral teachings and deep understanding of life, ethics and spirituality. In the realm of Moral verses, (Padalgal), Auvaiyar's verses are marked by simplicity and clarity for conveying complex philosophical thoughts in an accessible manner. Athiyan in this context may refer to the king who is a great patron of Tamil poets and herself. The poet has portrayed his individualistic qualities and the essentials of life. Her core aspects of her teachings focus on ideals such as truth, virtue and the importance of education and the value of good character. The article aims to provide an overview of Auvaiyar's contributions to Tamil literature and how Adiyaman has been portrayed in her works. It discusses the key themes that characterize the idea and its relevance to the readers. Hence, this paper explores the concept of Athiyan within Auvaiyar's songs and attempts to analyze how her poetry reflects both moral and intellectual ideas that continues to inspire and guide people transcending many thousand years of time and generations.

Keywords: Adiyaman, Auvaiyar, Philanthropy, Heroism, Artistry, Intelligence.

References

- [1] Sakthidasan Subramanian. *Kurunthokai Moolamum Uraiyum*. Mullai Publishing House, Annanagar West, Chennai - 40, 2007.
- [2] U.V.Saminathaiyar. *Patuppattu Moolamum Uraiyum*. (Nachinarkiniyar), Kabir Press, Chennai - 600 018, 1950.
- [3] Balasubramanian K.V. Sanga Ilakiyathil Puraporul. Meiyappan Publishing House, Chidambaram - 608 001, 2007.
- [4] Duraisamy Pillai. Ouvai. Su. *Purananuru Moolamum Uraiyum - First Part*. Saiva Siddhanta Nool Padhipuk Kalagam, Tirunelveli – 6, 1970.
- [5] Vaiyapuripillai. S. *Sanga Ilakiyam Muluthum* (Pattum Seiyulum). Mullai Nilayam, Chennai - 17, 2005.
- [6] Thayammal Aravanan. *Avvaiyar*. (Andru Mudhal Indru Varai), Pachaipasale Publication, Puducherry - 605005, 2000.
- [7] Nachinarkiniyar. *Tholkappiyam Porulathikaram* (Urai), Ganeshiyer Edition, Ulagathamilaraichi Niruvanam, Chennai - 600 113, 2007.
- [8] Tamilannal. *Auvaiyar*. Sahitya Akademi, New Delhi - 01, 1998.
- [9] Sarangapani. R. *Sanga Ilakiya Porutkalanjiyam*, Volume - 1, Tamil University Publication. Thanjavur. P. 17.
- [10] S. Arumugam. "Avvaiyarin Nalvazhi Kaatum Vazhviyal Sinthanaigal." *IRJT*, Vol. 4 Issue, S28, 2022, p. 26.
- [11] Dr. M. Chitrakala. "Principles of Social Discipline and Oratorical Skills in Professor's Annal Hanuman." *IJTLLS* Vol. 5, Special Issue - 1, Nov 2022, p.313.

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

2

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

[12] Dr. S. Kanmani Ganesan. "Avvaiyin Tamilum Avarathu Aalumaiyum." *Tamiliyal*, Tamil Marabu Arakkattalai. <https://tinyurl.com/ymb3w3e8>

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஒளவையார் பாடல்களில் அதியன்

மு. சத்யா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அதியமான் மகளிர் கலை

மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஊத்தங்கரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-2445-2146>

DOI: 10.5281/zenodo.14249978

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒளவையார் தமிழ் சங்க இலக்கியத்தில் மூலம் மரியாதைக்குரிய கவிஞரானதோடு, அவர் பாடல்களின் வழியாக வாழ்க்கைமுறைகளுக்கான தூண்டுகோலாகவும் விளங்குகிறார். அவரின் பாடல்கள், குறிப்பாக மனிதனின் தனிப்பட்ட பண்புகளையும், சமூக ஒழுக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒளவையார் பாடல்களில் தனி மனிதனின் வாழ்வில் ஏற்பட வேண்டிய ஒழுக்கங்கள், உயர்ந்த சிந்தனைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை ஒளிந்து காணலாம். மேலும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஒழுக்கத்தையும் சமூக உறவுகளையும் பரிபாலிக்க வேண்டும் என்பதற்கான முன்னோடியைப் பிறப்பிக்கின்றன. மனித வாழ்க்கையின் இயல்பு, அதன் குறைகள், நல்லொழுக்கங்களின் தேவை போன்றவற்றை அதியமானை கருவாகக் கொண்டு, பிறருக்கும் உணர்த்தும் விதமாக தன்னுடைய பாடலனின் மூலம் விளக்குகிறார். இவ்வாய்வானது அதியமானின் மூலம் ஒளவையார் உருவாக்கிய தத்துவ சிந்தனைகள் மற்றும் வாழ்க்கை வழிகாட்டுதல்களை அடைய விவரிக்கிறது. ஒளவையாரின் பாடல்கள் மக்களிடையே ஏன் நிலைத்திருக்கின்றன, அதன் சமூக மற்றும் தனிமனித பண்புகளை ஆராய்கிறது. ஒளவையாரின் பாடல்கள் மக்களின் எண்ணத்தையும் செயல்பாடுகளையும் மாற்றும் ஒரு சக்தியாக இருந்து வருகிறது. வாழ்க்கை, ஒழுக்கம் மற்றும் உயர்ந்த பண்புகளை உரைக்கும் இப்பாடல்களின் முக்கியத்துவம் காலத்திற்கும் மதிப்பிற்கும் அப்பாற்பட்டது என்பதை இந்த ஆய்வு தெளிவுபடுத்துகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: அதியமான், அவ்வையார், தொண்டு, வீரம், கலை, நுண்ணறிவு.

முன்னுரை

ஒளவையார், நெடுங்காலமாக மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்த தமிழ் கவிஞர் மட்டுமல்லாமல், நன்னெறிகளுக்கும், வாழ்க்கைமுறைகளுக்கும் வழிகாட்டும் தலைசிறந்த பொய்யாமொழி பாடல்களின் மூலம் உயர்ந்தவர். அவரது பாடல்கள் எளியதிலும் ஆழமான தத்துவத்துடன் அமைந்துள்ளன. வாழ்வின் முக்கியத்துவம், நடத்தை, சமுதாய ஒழுக்கம் மற்றும் மனித வாழ்வின் உயர்ந்த குணாதிசயங்களை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள அவரது பாடல்களில் அதியன் எனும் கடையெழு வள்ளலுடன் அவர் கொண்ட நட்புறவை விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்

அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான (தொல் பொருள். பொருளியல், 14)

என்பது, ஒல்காப் புகழுடைய தொல்காப்பியரின் தொன்மொழி. அடக்கமும், மறை புலப்படாமல் நிறுத்தும் உள்ளமும், மனக் கோட்டமில்லாமையும், கருத்தும் சொல்லும் செயலும் மாறாமையாகிய செப்பு எனப்படும் செப்பமும், அறிவும் அருமையாகிய அருங்குணங்களெல்லாம் பெண்டிர்க்குரிய சிறப்புகளாகும். இப்பெருமை வாய்ந்த பெண்ணினத்தில், ஒளவையார் தமிழர்களின் உள்ளங்களிலும் இல்லங்களிலும் இன்றும் நீங்கா இடம் பெறுபவர். இவருடைய பாடல்களெல்லாம், மனையற வாழ்க்கை மட்டுமல்லாமல் நாட்டு வாழ்க்கையிலும் மகளிர் பங்கேற்றிருந்தனர் என்பதை விளக்குவனவாக உள்ளன. ஒளவையார் பாடல்களில் பல அரசர்கள், மூவேந்தர்கள், வள்ளல்கள், புலவர்கள், தலைவர்கள் சுட்டப் பெறுகின்றனர். அவர்களுள் அதியமான் நெடுமானஞ்சி பற்றி போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

ஒளவை காட்டும் அதியமான் நெடுமானஞ்சி

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை பற்றிய அறிய உண்மைகளை ஒளவையார் தனது படைப்புக்களில் பதிவு செய்து உள்ளார். அது மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளை அறிய உதவுகிறது. உளவியல் மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளை அறிகின்ற அறிவியல் ஆகும். அனைத்துத் துறைகளிலுமே அதனுடைய முக்கிய நோக்கம் மனிதர்களின் நடத்தையை முழுமையாக ஆய்வதாகும். அவ்வகையில் ஒளவை தன் பாடலில் அதியமானின் கொடை, வீரம், கலையுணர்வு, அறிவுத்திறன், நடத்தையை முழுமையாக ஆராய்ந்துள்ளார் எனலாம். அதியமான் நெடுமானஞ்சி, அதியமான் (புறம்.101: 5) அதிகமான் (பதிற் 8:4) அதிகன் 103) அதியன் (அகம். 325; 8) அதியர் கோமான் அஞ்சி (புறம் .91: 3, 4) நெடுமானஞ்சி (புறம். 92:6) அதியமான் நெடுமானஞ்சி (புறம். 87) எழினி (புறம். 158:9) நெடுமிடல் (பதிற். 32: 10) மழவர் (புறம். 88) என்று பல பெயர்களால் சுட்டப்பெறுகிறான். "அதியமான் தகடூர் பொருது வீழ்ந்த எழினி என்பான் அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் வேறானவன் என்கிறார் உ.வே.சா." (இரா.சாரங்கபாணி, ப. 17)

ஒளவையின் புறப்பாடலில் அதியமான் நெடுமானஞ்சியைப் பற்றிய பாடல்களே மிகுதியாகத் காணப்படுகின்றன. புறப்பாடல் 33 பாடல்களில் 22 பாடல்கள் அஞ்சியைப் பற்றியது. ஒளவைப் பெருமாட்டியார் அஞ்சியின் அவைக்களப் புலவராய் விளங்கியவர். அதியமான் நெடுமானஞ்சி வீரம் செறிந்தவன். அவன் போர்க்களம் அச்சம் தருவதாக அமையும். போரால் பக்கத்து ஊர்மக்கள் துயிலாது வருந்துவர் என்பதையும், அவன் மாரிபோலக் கொடை உடையவன், வலிமையுடைய யானையை உடையவன் என்பதையும்

ஓவா தீயு மாரி வண்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தே ரஞ்சி
கொன்முனை யிரவூர் போலச்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே. (குறுந். 91: 5 - 8)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இவன் கடும் பகட்டு யானையை உடையவன், ஈரநெஞ்சினன், தேர்களைப் பரிசிலர்க்கு வழங்கும் வள்ளல் தன்மை உடையவன் என்ற செய்தியை,

கடும்பகட் டியானை நெடுமானஞ்சி

ஈர நெஞ்சு மோடிச் சேண் விளங்கத்

தேர் வீ சிருக்கை போல

மாரி யிரீஇ மான்ற்றால் மழையே. (நற். 381: 7- 10)

என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

இவன் கொடைத்திறனையுடையவன் வலிமையையும் கொண்டவன் என்பதை,

எண்தேர் செய்யும் தச்சன்

திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே. (புறம். 87: 3 - 4)

என்ற வரிகளின் மூலம், அவன் ஒரு நாளைக்கு எட்டுத் தேர் செய்யும் தச்சன் முப்பது நாட்கள் ஒரு தேர்க்கால் மட்டுமே செய்தால் அது எத்தகைய வலிமையதோ அத்தகைய வலிமை உடையவன் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

அவன் நெடுவேல்களை உடைய வீரர்களின் தலைவன் என்றும், காற்றுப்பட்டு தண்ணுமை ஒலிக்கும் ஒலி கேட்டு அது போர் என்று வீரமுடன் எழுபவன் நெடுமானஞ்சி என்றும், அவனுடைய தோள் எழுமரத்தைப் போன்ற வலிமை உடையது என்றும், அதியமானின் வீரத்தையும் பெருமையையும் தம் பாடல்களில் பதிவுச்செய்துள்ளார் ஔவையார். ஔவையின் அறிவும், கவித்துவமும், அறிவுரையும், அரசியலறிவும் நீண்ட நாள் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணியே நீண்ட நாள் வாழவைக்கும் அழகிய நெல்லித் தீங்கனியைத் தான் உண்ணாமல் ஔவைக்குக் கொடுத்து அவர் சாதலை நீக்கினவன். அதனால் அவரிடம் நீலமணிக் கழுத்தை உடைய சிவன் போல நிலை பெற்று வாழ்க என்ற வாழ்த்தைப் பெற்றவன் என்பதை,

நீல மணிமிடற் றொருவன் போல

மன்னுக பெரு நீயே (புறம்.91: 6 - 7)

என்ற வரிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

உயர்ந்த குணங்களை கொண்டவர்கள் உயர்ந்தோர்கள் என்று அறியப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட கருத்தை பின்வரும் நல்வழி பாடல் அறிவுறுத்துகின்றது.

ஆற்றுப்பெருக்கற் றடிசுடமந் நாளுமவ்வா

ஊற்றுப்பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு

நல்ல குடி பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்

இல்லை என மாட்டார் இசைந்து (நல்வழி)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கால்கும் அளவிற்கு நீர் வற்றிபோய் வெரும் மணலாக ஆறு வற்றிபோனாலும் அதை தோண்டுவோருக்கு, ஊற்று நீர் கொடுத்து இந்த உலகத்திற்கு உதவும் நதியைப்போல நல்ல மனம் படைதோர், நல்ல காரியங்கள் செய்யும் நல்ல குடியில் பிறந்தோர் தங்களுக்கு. இல்லை யென்றாலும் அடுத்தவர் கேட்கும் போது தங்களிடம் உள்ள பொருளையும் கொடுத்து உதவுவார்கள். (எஸ். ஆறுமுகம், ப. 26) அதுபோல, அதியன் ஓளவைக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த செய்தியை ,

கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி

அமிழ்து விளை தீங்கனி ஓளவைக்கு ஈந்த

அரவுக் கடல் தானை அதிகனும். (சிறு. ப. 100 - 102)

என்ற சிறுபாணாற்றுப்படை பாடல்வரிகளும் உணர்த்துகின்றன.

கடிமதில் அரண் பல கடந்தவன் நெடுமானஞ்சி. போரில் யானைகளை அழித்த வீரமிக்கவன், பகைவர்க்கு இன்னாதவன், தண்ணீரில் சிறுவர்கள் தன் கொம்பைப் பிடித்துக் கழுவினும் அவர்களிடத்து அன்பும், மதம் கொண்ட போது யாரும் தன்னை நெருங்குவதற்கு அரிய சினமும் உடைய யானையைப் போன்றவன். அவன் பகைவர்க்குப் பொல்லாதவன் என்பதனை,

ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழா அலின்

நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல

இனியை பெரும எமக்கே மற்றதன்

துன்னரும் கடாஅம் போல

இன்னாய் பெருமநின் ஒன்னா தோர்க்கே (புறம். 94)

என்ற வரிகளின் மூலம் உணரமுடிகின்றது.

அஞ்சியின் ஆயுதங்கள் போரிட்டு நுதி மழுங்கி, ஒடிந்து கொல்லன் உலைக் களத்தில் இருக்கும் அளவுக்கு அடிக்கடி போர்கள் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவன். கோவலுரை வெற்றி கொண்ட தோளை உடையவன். பகைவரை நோக்கிப் படை எடுத்துப் போர் செய்து கண்கள் சிவந்தவன். புலியோடு போரிட்டக் களிறுபோல வலிமை உடையவன் பல நாள்கள் பலரோடு சென்று பரிசில் வேண்டினால், முதல்நாள் போன்ற விருப்பத்தையும், மதிப்பையும் பிறரிடம் கொண்டவன் நெடுமானஞ்சி. அவன் கீழ் வாழும் மக்கள் சந்திரனைப் போன்று குளிர்ச்சியுடன் துன்பம் இல்லாது இருப்பார்கள். சோறு என்று எது உண்ணினும் பலரோடு பகிர்ந்து கொடுத்துத் தானும் உண்ணும் தன்மையுடையவன். அதியனின் படை மாண்பைக் கண்டு பகைவர் தங்களைக் காப்பினும் அவரைத் தவறாது அழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன். வெண் கடுகுப்புகை எழுப்பித் தடுப்பினும் தவறாது வந்து உயிர்களைப் பற்றிச் செல்லும் எமனைப் போன்றவன் அவன். அவன் வெண் கொற்றக் குடை முத்தீயைப் போன்று அமைந்திருக்கும். தீக்கடைக் கோலில் தீ தோன்றுவது போலத் தோன்றவும் செய்வன், தோன்றாது இருக்கவும் செய்வன்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பதை அறியமுடிகிறது. மலையமான் திருமுடிக்காரி, ஓரியைக் கொண்டு கொல்லிமலையைச் சேரனுக்குத் தந்ததால், சமயம் பார்த்து காரியினது கோவலூர் மீது படையெடுத்து அஞ்சி அவ்வூரை அழித்துவிட்டான். இதைக்கண்ட திருஞ்சேரல் இரும்பொறை, அஞ்சி மீது கடுஞ்சினம் கொண்டு, தகடூர் மீது படையெடுத்தான். ஓளவையார் தகடூரை முற்றுகையிட்ட பெருஞ்சேரலிரும் பொறையைப் பெயர்குறித்து யாண்டும் பாடாமல், 'எம் தலைவனுடன் போர்செய்ய முந்தாதீர், என் சொல்லைக் கேட்காது முந்தினால் அழிந்து போவீர்' என்று பல பாடல்களில் எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

மிகுதியான யானைப் படைகளையும் படைப்பெருக்கத்தையும் உடையவனான பெரும் சேரலிரும் பொறை, தகடூரை அழித்து அஞ்சியை வெற்றி கொண்ட செய்தியைப் பதிறுப்பத்து எட்டாம் பத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அஞ்சி இறந்த போது, ஓளவை பாடிய கையறுநிலைப் பாடல்கள் மூன்று பாடல்கள் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. அவன் உடல் எரியூட்டப்படும் போது, நெருப்புக் கூவிக் கூவி மேலெழுந்து அளிவதைப் பார்த்து ஓளவை இந்த ஆகாயம் அளாவ ஈமத்தீ சற்றே குறைவாக உடம்போடு ஒட்டி எரிந்தாலும் எரியட்டும் மேலே நீண்டு எரிந்தாலும் எரியட்டும். எவ்வாறாயினும் திங்களளையை வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் ஞாயிறு போலிருந்து அவனுடைய புகழை எரிக்க இதனால் முடியாது என்பதை,

...ஈம வொள்ளழல்

குறுகினும் குறுகுக குறுகாது சென்று

விசும்புற நீளினும் நீள்க பசுங்கதிர்த்

திங்க ளன்ன வெண்குடை

ஞாயிற்றன்னோன் புகழ்மா யலவே. (புறம். 231: 2- 6)

என்ற அடிகளின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்மூலம் இந்த நெருப்பு பூத உடலை எரிக்கலாம். புகழுடலை எரிக்க முடியாது என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது.

ஓளவை - அதியன் உறவு

ஓளவையார் அதியமான் உறவு என்பது ஓர் உன்னதமானது ஆகும். ஓளவையார் அதியமானின் உறவுநிலையை பற்றி, “அதியனுக்கும் ஓளவைக்கும் இடையிலிருந்த உறவு தந்தையின் முன் நிற்கும் புதல்வரின் உறவு போன்றது என்று அவளது பாடலே பகர்கிறது. ஓளவைக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த நிகழ்வு (புறம். - 91) அவர்களது நட்பின் நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது. உன் அன்பால் என்சொல் தந்தையர்க்குப் புதல்வர் சொல்லும் சொல் போல் அருள் சுரக்கும் தன்மையன என்கிறாள் (புறம். 92). எனக்கு நீ இனியவன்; பகைவர்க்கு நீ கொடியவன் (புறம். பா. - 94) என்கிறாள். அதியனை தாட்பாடு சின்னீரில் இருப்பினும் களிற்றைக் கொல்லும் முதலை போன்றவன் என்கிறாள் (புறம். - பா. -104). தீக்கடை கோல் போல அதியனின் வீரமும் வலிமையும் மறைந்திருக்கும் (புறம். - பா. - 315). அதியனின் மகன் எழினி பிறந்த போது ஓளவை உடனிருந்தாள். அதியனின் இறப்பு வரை அவள் இருப்பு தொடர்ந்தது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அதியன் இறந்த போது அவள் கையற்றுப் பாடினாள் (புறம். - பா. -231, 232, 235). பின்னர் எழினி மன்னனாக இருந்த காலத்தும் அவள் தகடுரிலேயே இருந்தாள். (புறம். - பா. - 96, 100)” (கண்மணி கணேசன்)

ஒளவையார் அதியமான் பற்றிய கல்வெட்டு கிடைத்து உள்ளது. ஒளவைப் பாட்டிக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த அதியமான் கல்வெட்டு கூறுவதாவது: "ஒளவைக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த புகழ்பெற்ற சங்ககால வள்ளல் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் கல்வெட்டை, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை தென்னாற்காடு மாவட்டம் தம்பை ஊரில் கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டு தமிழக வரலாற்றுக்கு அரும் பெரும் செய்திகளை கொடுக்கும் கண்டுபிடிப்பாகும். ஜம்பையில் இயற்கையாக அமைந்த குகைத்தளத்தில் நெடுமான் அஞ்சி பாழி ஒன்று அமைத்துக் கொடுத்ததை இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டை தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கல்வெட்டு நிறுவனத்தைச் சார்ந்த மாணவர் செல்வராஜ் கண்டுபிடித்தார். தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் டாக்டர் ரா. நாகசாமி நேரில் சென்று வாசகங்களைப் படித்தார்" இதை தாயம்மாள் அறவாணன் தனது *அவ்வையார்* என்னும் நூலில் பதிவு செய்கிறார். (ப. 252)

முடிவுரை

ஒளவையார் இலக்கியப் புலமையும் அரசியல் அறிவும் படைத்தவர். அதியமானின் கொடை, வீரம், கலையுணர்வு, அறிவுத்திறன் ஆகிய அனைத்தும் ஒருசேர பாடியுள்ளார் ஒளவையார். இவர் அதியமானிடம் கொண்ட நட்பின் சிறப்பை நன்கு உணரமுடிகின்றது. மேலும் போரில்லா சமுதாயத்தை விரும்பியுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

குறிப்புகள்

- [1] சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன். *குறுந்தொகை மூலமும் விளக்கமும்*. முல்லை பதிப்பகம், அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை – 40, 2007.
- [2] உ.வே. சாமிநாதையர். *பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்*. (நச்சினார்க்கினியர்), கபீர் அச்சகம், சென்னை - 600 018, 1950.
- [3] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. *சங்க இலக்கியத்தில் புறப்பொருள்*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் - 608 001, 2007.
- [4] துரைசாமிப்பிள்ளை. ஒளவை. சு. புறநானூறு முதற்பகுதி மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், திருநெல்வேலி – 6, 1970.
- [5] வையாபுரிபிள்ளை. எஸ். *சங்க இலக்கியம் முழுவதும்* (பாட்டும் தொகையும்). முல்லை நிலையம், தி.நகர், சென்னை – 17, 2005.
- [6] தாயம்மாள் அறவாணன். *அவ்வையார்*. (அன்று முதல் இன்று வரை), பச்சைப்பச்சேல் வெளியீடு, புதுச்சேரி- 605005, 2000.

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

- [7] நச்சினார்க்கினியர். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (உரை). கணேசயர் பதிப்பு, உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 600 113, 2007.
- [8] தமிழண்ணல். ஓளவையார். சாகித்திய அக்காதெமி, இரவீந்திரபவன், 35, பெரோஸ்ஷா சாலை, புதுடெல்லி - 110 001, 1998.
- [9] இரா. சாரங்கபாணி. இரா. சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம். தொகுதி-1, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு. தஞ்சாவூர். ப.17.
- [10] எஸ். ஆறுமுகம். "அவ்வையாரின் நல்வழி காடும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்." *IRJT*, Vol. 4, Issue, S28, 2022, ப. 26.
- [11] டாக்டர் எம். சித்ரகலா. "பேராசிரியரின்" அண்ணல் அனுமான்" சமூக ஒழுக்கம் மற்றும் சொற்பொழிவுத் திறன்களின் கோட்பாடுகள். *IJTLLS*, தொகுதி.5, சிறப்பு இதழ்-1, நவம்பர் 2022. ப. 313.
- [12] Dr. S. கண்மணி கணேசன். "அவ்வையின் தமிழும் அவர் ஆளுமையும்". *தமிழியல்*, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை. <https://tinyurl.com/ymb3w3e8>

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Hospitality in Didactic Literature

Dr. A. Xavier John, Assistance Professor of Tamil, Pachaiyappas College, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1814-8621>

DOI: 10.5281/zenodo.14250111

Received: 30 August 2024; Revised: 30 September 2024; Accepted: 3 October 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

The people who ruled the Tamil country during the decline of the Sangam period were Kalabraras. This period is called the dark period of Tamils. The literature that appeared during this period is called as 'Pathinenkeelkanakku Noolkal'. In this, there are eleven books on ethics (aram), six books on conscience (agam) and one book on external life (puram). These books contain valuable ideas that rejuvenate the sullen minds with wisdom. They are also didactic also. Even at the times of repression, the Tamil writers wrote valuable wisdom and the culture of the Tamil society. Hospitality is seen as a fundamental principle of Tamil life. It is also a symbol of Tamil culture. The welcoming of the guests with joy is associated with hospitality. In the "Thirukkural", Thiruvalluvar emphasizes that guests should be respected. Many Tamil proverbs also explain this. Thus, the article examines hospitality in the didactic literature in Tamil life.

Keywords: Hospitality, Sangam Maruviya Kalam, Tamil Literature, Didactic Literature.

References

- [1] Ramasubramaniam, M. A. (U.A.) *Pathinenkeelkanakku - Thoguthi 1*. Chellappa Pathipagam, Madurai - 625001, 2009.
- [2] Ramasubramaniam, M. A. (U.A.) *Pathinenkeelkanakku - Thoguthi - 3*. Chellappa Pathipagam, Madurai - 625001, 2009.
- [3] Manikkavasagan, Jha. *Sirupanchamulam*, Uma Pathipagam, Chennai - 600017, 2009.
- [4] Manickam, A. *Thirukkural*. Thendral Nilayam, Chidambaram - 608001, 1999.
- [5] Narayana Velupillai, M. *Mudhumozhikanchi*. Kalaignan Pathipagam, 1989.
- [6] Manikkavasagan, Jha. *Naladiyar*. Uma Pathipagam, Chennai - 60000, 1993.
- [7] Padmadevan, Tamilpirian (U.A.). *Neethi Nool Kalanjiam*. Kotavai Veliyeedu, 2014.
- [8] Muthuraman, A. *Valzhviyal Sinthanaigal*. Manivaskar Pathipagam, Chennai, 2006.
- [9] Gowra Tamil Agarathi. Gowra Pathipagam, 2010.
- [10] Chennai Palkalaikazhaga Angila Tamil Agarathi. <https://www.tamilvu.org/ta/library-pmdictionary-html-madsind-161994> Accessed 1 November, 2024.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அற இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல்

முனைவர் அ. சேவியர் ஜான், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி,

சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1814-8621>

DOI: 10.5281/zenodo.14250111

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அற இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல் என்பது தமிழர் வாழ்வியலின் அடிப்படைத் தத்துவமாகக் காணப்படுகிறது. திருவள்ளுவர் தமது திருக்குறளில் விருந்தினரை ஆராதரிக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு தேவையானதை அளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். விருந்தோம்பல் செய்யும் கடமை ஒவ்வொருவரின் வாழ்வியலின் பகுதி என்பதை திருவள்ளுவர் உணர்த்துகிறார். விருந்தோம்பல் தமிழர் பண்பாட்டின் அடையாளமாக விளங்குகிறது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் விருந்தோம்பலுடன் தமிழர் பண்பாட்டின் வாழ்வியலை இணைத்து கூறுகின்றன. இதுகுறித்து தமிழ் பழமொழிகளும் விளக்கமளிக்கின்றன, விருந்தோம்பலின் செம்மையைக் அற இலக்கியங்கள் ஒரு உயரிய பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாக காட்டுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: விருந்தோம்பல், சங்க மருவிய காலம், தமிழ் இலக்கியம், நீதி இலக்கியம்.

முன்னுரை

சங்க மருவிய காலத்தில் தமிழ் நாட்டை ஆண்டவர்கள் களப்பிரர்கள். இக்காலம் இருண்ட காலம் என அழைக்கப்படுகின்றன. இக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பதினெட்டு நூல்கள் 'பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்' என வழங்கப்படுகின்றன. இதில் அறநூல்கள் பதினொன்று, அகநூல்கள் ஆறு, புறநூல் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. இந்நூல்கள் எவை என்பதை பற்றி,

நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்

பால் கடுகங் கோவை பழமொழி - மாமூலம்

இன்னிலை சொல் காஞ்சியோ டேலாதி என்பதூஉம்

கைந்நிலையு மாம்கீழ்க் கணக்கு (தனிப்பாடல்)

என்ற தனிப்பாடலின் வழி அறியமுடிகிறது. இவ்வகையில் பதினொன்றில் இடம்பெறும் விருந்தோம்பல் குறித்த செய்திகளை அறிய முற்படுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பதற்கு தமிழ் தமிழ் அகர முதலி புதிதாய் வருபவரை உண்டி முதலியவற்றால் போற்றுதல் என்று பொருள் உரைக்கிறது. கௌரா தமிழ் அகராதி 'புதிதாய்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வருபவரை உண்டி முதலியவற்றால் உபசரிக்கை' என்றும் சென்னை பல்கலைக் கழகத் தமிழ் ஆங்கில அகராதி 'புதிதாக வருபவரை உண்டி முதலியவற்றால் உபசரிக்கை' (welcoming and entertaining guest) என்று பொருள் கூறுகிறது.

இத்தகைய விருந்தோம்பல் சங்க காலத்தில் பெரிதும் போற்றப்பட்ட பேரறமாக விளங்கியது.எந்நாட்டவராயினும், எம்மொழியினராயினும் நட்புக் கொள்ளும் நல்லெண்ணத்துடன் வீடு தேடி வருவார்களாயின் அவர்களை வரவேற்று புதியவராக கொண்டனர்.தொல்காப்பியர் இதனை, "விருந்தே தானும் புகுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே" என்ற நூற்பாவால் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அக்கால மக்கள் விருந்தோம்பலைக் கடமையாக கொண்டனர் என்பதை, "விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும் பிறவும் அன்ன" என்ற நூற்பா அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. 'விருந்தினரைப் புறம் தருதல்' என்று பரிமேலழகரும், உண்ணும் காலத்துப் புதியார் வந்தால் பகுத்துண்ண வேண்டும் என்று மணக்குடவரும், தம் புதல்வரிடத்து வைக்கும் அன்பைப் போலப் பிறரிடத்தும் அன்பு வைத்து ஒம்பல் என்று பரிதியும் விளக்குவர்.க.ப அறவாணன் தமது நூலொன்றில் புதியவராய் வருவர்க்கு உணவளித்து உபசரித்தல் எனும் கோட்பாடு அக்காலத்து,எங்கோ சில இடங்களில் சத்திரம் சாவடிகள் இருந்தன.ஊர் விட்டு வேறு ஊர்ப் பயணம் மேற்கொள்ளுவோர்,கால் நடையாகவும்,சிறு வண்டியிலும் பயணம் மேற்கொண்டனர்.நாள்தோறும் வேளை தோறும் பசித்தோர்க்கு உணவு அளித்தலே விருந்தோம்பலின் நோக்கமாக அக்காலத்துக் கருத்து வளர்த்தெடுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என ஈகைக் கோட்பாடு வளர்க்கப் பெற்றுது போல விருந்தோம்பல் கோட்பாடும் வளர்க்கப் பெற்றது போலும்.சங்க இலக்கிய ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களும் அரசனைக் காணச் செல்லும் பாணர்,முதலானோர்க்கும் இன்ன பிறருக்கும் அறிமுகம் இல்லாமலே உணவு அறித்து உபசரித்தலும் இப்பின்னணியிலேயே ஊக்கப்படுத்தப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வள்ளுவர்

வள்ளுவர் விருந்தோம்பல் என்ற அதிகாரத்தைப் படைத்துள்ளார். 'விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்கு உபகாரம் செய்தலே இல்வாழ்க்கையின் நோக்கம்' (81) என்றும், 'விருந்தினன் ஒருவன் இல்லின் புறத்ததாக அமையத் தான் ஒரு பொருளை விரும்புதல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டாம்' (82) என்றும் 'விருந்தோம்பலின் மேன்மையை உரைக்கிறார். மேலும், விருந்தோம்பலால் பெறும் பயன்களாக விருந்தோம்பவனுக்கு நல்குரவு இல்லை' (83) என்றும், 'அவன் வீட்டில் திருமகள் இருப்பான்' (84) என்றும், 'அவர் நிலம் தானே விளையும்' (88), 'வானோர்க்கு நல்விருந்தாவான்' (86) போன்ற வள்ளுவர் மொழிகின்றார். வருந்தோம்பலின் இன்றியமையாப் பண்பு முகம் திரியாமை என்பதை,

**அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகம்திரிந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல் (குறள், 84)**

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மோக்கக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து

நோக்க குழையும் விருந்து (குறள், 90)

என்ற குறள்களில் கூறி இன்முகம் காட்டுதலின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறார். நாலடியார் விருந்தோம்பலுக்கென்று தனி அதிகாரம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆனால் சுற்றம் தழால் (பா. 10) நட்பு ஆராய்தல் பா. 7) தாளாண்மை (பா. 3) போன்ற அதிகாரங்கள் விருந்தோம்பல் செய்தியை வலியுறுத்துகின்றன. இங்கு விருந்து பகைவரிடமிருந்து கிடைக்குமாயின் வேண்டாம் எனவும், சுற்றத்தாரிடமிடமிருந்து பெறும் உணவு கூழ் போன்று இருந்தாலும் உண்ணுதற்கினியது எனவும் கூறப்படுகின்றன. பகைவரிடமிருந்து பெறும் உணவு வேம்புக்கு நிகராகும் (206, 207, 210). எனவே, விருந்து பகைவரிடமிருந்து பெறலாகாது என்பது இங்கு சுட்டப்படுகின்றன. மேலும் நட்பு ஆராய்தலின் ஏழாம் பாடல் உணவின் சுவை உணவுக்கு உள்ளே இருப்பதைக் காட்டிலும், உணவை வழங்குவோர் உள்ளத்தின் உள்ளே இருக்கிறது என்பதை கூறுகிறது.

பழமொழி நானூறில் விருந்தோம்பல் என்ற தலைப்பு இடம்பெறவில்லை. ஆனால் இல்வாழ்க்கை என்ற தலைப்பில் விருந்தோம்பல் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. ஏழை வீட்டு விருந்திற்கு செல்வந்தர் செல்லக் கூடாது என்ற கருத்தை 337 ஆம் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இதனை பழமொழி நானூறு - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு,

நல்கூர்ந்தவர்க்கு நனி பெரியர் ஆயினர்

செல்விருந்து ஆகிச் செலல் வேண்டா -ஒல்வது

இறந்து அவர் செய்யும் வருத்தம் -குருவி

குறுங்கு அறுப்பச் சோரும் குடர் (337)

என்ற பாடலாது ஏழை வீட்டிற்கு செல்வந்தர் விருந்திற்கு செல்லக் கூடாது ஏழை செல்வந்தர் நிலைக் கருதித் தன் எல்லை கடந்து விருந்து ஓம்புதால் துன்புறுவார். இதன் மூலம் தம் தகுதியுடையோர் வீட்டிற்கே விருந்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்பதும் தம் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு விருந்திற்கு அழைக்க வேண்டும் என்றக் கருத்துப் பெறப்படுகிறது. மற்றொரு பாடல் (331) குறிப்பறிந்து விருந்தோம்ப வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது.

நான்மணிக்கடிகை அன்பில்லாதவர் மனையில் உணவு உண்ணக் கூடாது என்கிறது இதனை, “குற்றம் தமர் அல்லார் கையத்து ஊண்” (நான். 94. 3 - 4) என்ற பாடலடி புலப்படுகிறது. இக்கருத்து நாலடியார் 210 ஆம் பாடலுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. “சென்ற விருந்தும் விருப்பு இல்லார் முன் சாம்” (நான். 47: 1 - 2) என்ற பாடலடி விருப்பமில்லாமல் பெறும் விருந்தோம்பல் நல்ல தல்ல என்ற கூறுகின்றது. கலங்களை முறையாகப் பரப்பி உபசரித்தலால் விருந்து அளிப்பதால் விருந்தினர் மகிழ்வர் என்பதை, ‘...கலம் பரப்பி / நன்றாட்ட நந்தும் விருந்து (நான். 63: 3 - 4) என்ற பாடலடியால் அறியமுடிகிறது. ஆசாரக்கோவை உணவு உண்ணும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெளிகளைப் பற்றி 11 பாடல்களில் (20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, 40)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சொல்லப்படுகின்றன. இங்கு விருந்தோம்புவதற்கு உணவு இன்றியமையாமை என்பதால் நெறிகள் சொல்லப்படுகின்றன. உண்ணும் முன் நீராடிக் கால் கழுவி, வாயைத் துடைத்து, உண்ணும் கலத்தைச் சுற்றி நீர் தெளித்து உண்ண வேண்டும் (18) என்னும் உண்ணும் பொழுது கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து ஆடாமல் அசையாமல் நன்றாக அமர்ந்து வேறு எதையும் பார்க்காமல் பேசாமல் உணவைத் தொழுது சிந்தாமல் உண்ண வேண்டும் என்றும் ஆசாரக்கோவை கூறுகின்றது. (20) இத்தகைய உணவில் கறிவகைகளை உண்ணும் பாங்கு மொழியப்படுகின்றன. இனிப்புப் பண்டங்களை முதலிலும் கசப்பான உணவு வகைகளைகட கடைசியுறலும் எஞ்சிய பொருள்களை இடையிலும் முறைப்படி உண்ண வேண்டும் என்பதை,

கைப்பன எல்லாம் கடை தலை தித்திப்ப

மெச்சும் வகையால் ஒழிந்த இடையாகத்

துய்க்க முறைவகையால் உண் (ஆசா.25)

என்ற பாடல் செப்புகிறது. மேலும், பெரியோருடன் அமர்ந்து உண்ணும் போது அவர்களின் வலப்பக்கம் அமர்ந்து உண்ணுவது, அவர்களுடன் நெருங்கி அமர்ந்து அவர்கள் உண்ணுவதற்கு முன் உண்ணுவது அவர்களுக்கு முன் பந்தியை விட்டு எழுவது ஆகிய செயல்கள் செய்யக் கூடாது என்பதை உணர்த்துகிறது (ஆசாரக். 24) மேலும், உண்ட பின்னர் உண்கலங்களை முறையாக நீக்க வேண்டும். எச்சில் நீங்கும் படி வாயையும் அடியையும் துடைத்து மூன்று நீர் குடிக்க வேண்டும். (27) இக்கருத்திற்கு அரண் சேர்க்கும் வகையில் வாய்ச் சுத்த நெறியைச் சீவகசிந்தாமணி கூறுகிறது.

வாசநற் பொடியும் நீரும் காட்டிடக் கொண்டு வாய்ப்பப்

புசுறுத் தங்கை நீரை மும்முறைகுடித்து முக்கால்

காசறத் துடைத்த பின்றைக் கைவிரலுறுப்புத் தீட்டித்

தூசினா லங்கை நீவியிருந்தனன் தோற்ற மிக்கான் (சீவகசிந்தாமணி)

என்ற பாடலால் அறியலாம். மேலும், ஆசாரக்கோவையும் விருந்தினர்க்குக் கொடுத்த பின் உண்ணுதல் (21) இன்முகத்துடன் வரவேற்றல், இனியசொல் கூறுதல், காலுக்கு நீர் அளித்தல், மணை, பாய், தங்க இடம் முதலியவற்றை கொடுத்தல் (54) விருந்தோம்பலின் சிறப்புகளாக கூறப்படுகின்றன. மேலும், இவ்வுணவை எம்முறைகளில் எல்லாம் உண்ணக் கூடாது என்பதையும் எடுத்தோம்புகின்றன. படுத்துக் கொண்டு, நின்று கொண்டு, திறந்த வெளியில், அதிகமாக ஆகிய முறைகளில் உணவை உட்கொள்ளக் கூடாது என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார் (ஆசா. 23). இக்கருத்திற்கு வலுசேர்க்கும் விதத்தில் அளவுக்கு அதிகமாக உணவை உட்கொள்ளக் கூடாது என்பதை ஆத்திசூடி நவில்கிறது. இதனை, “மீத்தூண் விரும்பேல்” (ஆத்தி. 91) என்ற பாடல் குறிப்பிடுகிறது. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு என்று குறிப்பிடும் பழமொழியும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. மேலும் புதிய சுற்றத்தார் விருந்து உண்டு கொண்டிருக்கும் பொழுது சான்றோர் உயர்ந்து பீடத்தின் மேல் அமராமலும்,

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வந்திருப்போர் தமக்கு எல்லையற்ற துன்பங்களைத் தந்தவராக இருப்பினும் அவர் மனம் நோகும்படி எதுவும் செய்யும் (40) இதன் மூலம் விருந்தினரை அனுச்சரிக்கும் இயல்புடையவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பெறப்படுகிறது.

இன்னா நாற்பது பகிர்ந்து விருந்தோம்புவார் வீட்டிற்கு சென்று உணவு உட்கொள்ளக் கூடாது என்ற நெறியை வலியுறுத்துகிறது. “பாத்து உணல் இல்லாருழைச் சென்று உணல் இன்னா” (இன்.24.2) என்ற பாடலடி புலப்படுகிறது. பிறர்க்குக் கொடுத்து வாழும் நெறியால் தான் இவ்வுலகம் நிலைபெறுடையதாய் இடையும் என்று கூறுகிறது. இதனை,

உண்டால் அம்ம, இவ்வுலகம் இந்திரா

அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிது எனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே (புறம்.182.1-3)

என்ற பாடலடிகள் விருந்தோம்பலின் சிறப்பை குறிப்பிடுகிறது. இக்கருத்தை அற இலக்கியங்களும் மொழிகின்றன. திரிகடுகம் விருந்தினர் இல்லாமல் தனித்து உண்ட பகற்பொழுது நோய் போன்றது (4) என விருந்தோம்பலின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. தனக்குக் கிடைத்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு மகிழும் விருந்தினன் உயர்ந்தவன் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறான் என விருந்தினது தன்மையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

ஏலாதி விருந்தோம்பும் முறையை விருந்தினருடன் இன்சொல் பேசி, கலந்துரையாடி அவர்களுக்கு இருக்கை கொடுத்து அறுசுவை உண்டி (உணவு) அளித்து கடுஞ்சொல் நீக்கி பணிவு கலந்த சொல்லைக் கூறும் இயல்புடையவனாய் இருக்க வேண்டும் என்பதை,

இன்சொல், அளாவல், இடம், இனிது ஊண் யாவர்க்கும்

வன்சொல் களைந்து வகுப்பானேல் - மென்சொல்

முருந்து எய்க்கும் முன்போல் ஏற்றினாய் - நாளும்

விருந்து ஏற்பர் விண்ணோர் விரைந்து (ஏலா.7)

என்ற பாடலால் அறியலாம். உணவை நீராடிய பின்னே ஒருவர் உணவை உட்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை திரிகடுகம் 27 ஆம் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு அரண் சேர்க்கும் விதமாக பிற்கால நீதி இலக்கியமான கொன்றை வேந்தன், “மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்” (கொன்.70) “விருந்து இலோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்” (கொன். 83) என்ற பாடல்களில் பகிர்ந்து உண்ண வேண்டும் என்றும், விருந்தினரைச் சிறப்புற ஒம்பும் பண்பு இருக்க வேண்டும் என்று எடுத்துரைப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

முடிவுரை

அற இலக்கியங்களின் வழி சொல்லப்பட்டுள்ளக் விருந்தோம்பலை இக்காலச் சமுதாயத்தினரும் உணர்ந்து செயலாற்றுவதே சாலச் சிறந்தது என்பது இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது.

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குறிப்புகள்

- [1] இராமசுப்பிரமணியம், எம். ஏ (உ.ஆ) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு தொகுதி 1. செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை - 625001, 2009.
- [2] இராமசுப்பிரமணியம், எம். ஏ (உ.ஆ) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு தொகுதி 3. செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை - 625001, 2009.
- [3] மணிக்கவாசகன், ஞா. சிறுபஞ்சமூலம். உமா பதிப்பகம் சென்னை - 600017, 2009.
- [4] மாணிக்கம், அ. திருக்குறள். தென்றல் நிலையம் சிதம்பரம் - 608001, 1999.
- [5] நாராயண வேலுப்பிள்ளை, எம். முதுமொழிக்காஞ்சி. கலைஞன் பதிப்பகம், 1989.
- [6] மாணிக்க வாசகன், ஞா. நாலடியார். உமா பதிப்பகம், சென்னை - 600001, 1993.
- [7] பத்மதேவன், தமிழ்ப்பிரியன். (உ.ஆ) நீதி நூல் களஞ்சியம். கொற்றவை வெளியீடு, 2014
- [8] முத்துராமன், ஆ. வாழ்வியல் சிந்தனைகள். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 600017, 2006
- [9] கௌரா தமிழ் அகராதி. கௌரா பதிப்பகம், 2010.
- [10] சென்னை பல்கலைக் கழகத் ஆங்கிலம் தமிழ் அகராதி. <https://www.tamilvu.org/ta/library-pmdictionary-html-madsind-161994> நவம்பர் 1, 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Joy in Bharathi

S. Pavithra, Assistant Professor of Tamil, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi,
Affiliated to Bharathiar University, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

DOI: 10.5281/zenodo.14250125

Received: 20 July 2024; Revised: 22 September 2024; Accepted: 28 October 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

The emotions that manifest through the gestures of our body show the joyful state. Tolkappiyar, the great Tamil writer of all times; says the types of such realities are of eight types. These are common to internal and external ones. The eight types reappear as thirty-two levels in the combination of four out of four levels. In general, one of the essentials of life is happiness. One can progress in life only if he/she is happy. When deprived of happiness, the body and mind become weak. Happiness is the only way that takes away all weakness and gives freshness to life. Such reality is the proof of the blissful life and is the original type of truth. This type of reality appears as an expression of pleasure. This joy is mentioned at the last of eight truths as mentioned by Tolkappiyar. Hence, this article examines the manner in which Bharathiar has used joy in his poems.

Keywords: Bharathiyar, Poems, Joy, Wealth, Sense.

References

- [1] Annamalai, M. (UA). *Naladiyar Moolamum Thelivuraium*. Visalakshi Nilayam, Chennai.
- [2] Ilampuranar. *Tholkkapiyam*. Sarada Publishing House, Chennai, First Edition, 2005.
- [3] Usharani, Su. *Bharathiyar Kavithaikal Moolamum Thelivuraium* Volume - 1. Varthamanan Pathipagam, Chennai, 2017.
- [4] Usharani, Su. *Bharathiyar Kavithaikal Moolamum Thelivuraium* Volume - 2. Varthamanan Pathipagam, Chennai, 2017.
- [5] Chidambara Mudaliar, T.K. *Muththoollairam*. Potikai Malai Pathipagam, Thirukkutalam, Tenkasi, 1957.
- [6] Palaniappan, MU. "Tholkappiyam Virasoliyam Suttum Meippadukal". *Vallamai e-Journal*, ISSN: 2348-5531, 2015.
- [7] *Pingala Nikandu*. Kazhagam Publication, Thanindiya Saiva Siddhanta Nool Pathippuk Kalagam, Tirunelveli, First Edition, 1968.
- [8] Puliurkesigan, (eds). *Pathitruppathu*. Pari Nilayam, Chennai – 108, 1974.
- [9] Perasiriyar, *Tholkkapiyam*. Saiva Siddhanta Nool Pathippuk Kalagam, Tirunelveli, 1951.
- [10] Viswanathan, A. (U.A.). *Kaliththogai*. New Century Bookstore, Fifth Edition, 2013.
- [11] Vidhuvan Balur Kannappa Mudaliar. *Dictionary of Tamil Literature*. CBD, 1957.
- [12] Vellai Varanar, K. *Tolkappiyam Meipathial Uraivalam*. M K University, Madurai, 1986.
- [13] Revathi, K. "Perumpanatruppadail Meippadukal." *Vallamai e-Journal*, ISSN:2348-5531.
- [14] Jayakumar, C. *Thirukkural*. Indu Publishers, First Edition - 2019.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பாரதியில் உவகை

செ. பவித்ரா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழித்துறை, நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி, பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

DOI: 10.5281/zenodo.14250125

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நம் புற உடலின் மூலம் வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளையே நாம் மெய்ப்பாடு என்கின்றோம். இந்த மெய்ப்பாடுகளை தொல்காப்பியர் எட்டு வகையாக கூறுகிறார். இவை எட்டும் அகம் மற்றும் புறத்திணைகளுக்கு பொதுவானவையாக அமைகிறது. இந்த எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் நான்கு நான்கு நிலைகள் என முப்பத்து இரண்டு நிலைகளானதாக தோன்றுகின்றன. அவற்றில் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத ஒன்று மகிழ்ச்சி. மகிழ்ச்சியாக இருந்தால் மட்டுமே அவனது வாழ்வில் முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும். மகிழ்ச்சியை இழந்த வேளையில் அவனது உடல் மற்றும் மனமானது பலவீனமாகிவிடுகிறது. இந்த பலவீனத்தைப் போக்கி வாழ்வில் புத்துணர்ச்சியை வழங்குவது மகிழ்ச்சியே ஆகும். இந்த மகிழ்ச்சியான இன்ப வாழ்விற்கு சான்றாக கூறப்படும் மெய்ப்பாடு உவகை மெய்ப்பாடாகும். இந்த உவகை மெய்ப்பாடானது இன்பத்தின் வெளிப்பாட்டால் தோன்றும். இம்மெய்ப்பாட்டை தொல்காப்பியர் கூறும் எட்டு மெய்ப்பாட்டினுள் இறுதியாக வைத்துக் கூறப்படுகிறது. அவ்வாறு கூறப்படும் உவகை மெய்ப்பாட்டை பாரதியார் தமது கவிதைகளில் கையாண்டுள்ள விதம் குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: பாரதியார், கவிதைகள், மகிழ்ச்சி, செல்வம், உணர்வு.

உவகை மெய்ப்பாடு

உவகை என்பது காம உணர்ச்சியால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி என கூறலாம். இந்த உவகை மெய்ப்பாடானது மகிழ்ச்சியினால் வெளிப்படும் ஒரு உணர்வு. இந்த மெய்ப்பாட்டைப் பேராசிரியர் "உவகை எனினும் மகிழ்ச்சி எனினும் ஒக்கும்" மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில், (ப-74) கூறியிருக்கிறார். அதாவது உவகை என்றாலும் மகிழ்ச்சி என்றாலும் ஒன்றுதான் எனக் கூறியிருக்கக் காண்கின்றோம். சிருங்காரம் என்பது வடமொழியில் உள்ள முதல் மெய்ப்பாடாகும் என்று வீரசோழியம் கூறுகிறது. அதையே தொல்காப்பியம் கூறுவதாக (மு.பழனியப்பன்) தனது கட்டுரையில் கூறக் காண்கிறோம். இந்த உவகை மெய்ப்பாடு மேற்கூறிய மெய்ப்பாடுகளைப் போல நான்கினை நிலைகளாகக் கொண்டு தோன்றுகிறது. அவையாவன, "செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென / அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே" (தொல்.பொருள். - 255) அதாவது உவகை மெய்ப்பாடானது செல்வம், புலன், புணர்வு,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விளையாட்டு என்ற நான்கு துன்பம் இல்லாத மகிழ்ச்சியான நிலையில் இந்த உவகை மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது.

1. செல்வம் - செல்வம் அதிகமாக இருப்பதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி
2. புலன் - கல்வியின் பயனால் ஏற்படும் அறிவுடையமை
3. புணர்வு - காமத்தினால் தோன்றும் மகிழ்ச்சி
4. விளையாட்டு - விளையாடுதல் அதாவது புனலாடுதல், கடல் ஆடுதல் போன்றவை.

இவ்வாறு துன்பம் நீங்கிய நான்கு நிலைகளில் உவகை மெய்ப்பாடு பிறக்கும். இந்த உவகை மெய்ப்பாட்டினைப் பாரதியார் அவரது கவிதைகளில்,

பாட்டி லேயறங் காட்டெனு மோர்தெய்வம்

பண்ணில் இன்பமுங் கற்பனை விந்தையும்

ஊட்டி எங்கும் உவகை பெருகிட

ஓங்கும் இன்கவி ஓதெனும் வேறொன்றே! (தோத்திரப்பாடல் -19. 2)

என்ற பாடலில் பராசக்தியின் கட்டளையினால் கவிதை பாடுவதைப் பற்றி கூறுகிறார். இதில் மகிழ்வான ராகங்களையும் கற்பனையினால் புதுமையானவற்றை சேர்த்து எல்லா இடங்களிலும் மகிழ்ச்சி பொங்கி மேலோங்கும்படி இனிய கவிதைகளைப் பாடு என்று வேறு ஒரு கடவுள் என்னை ஆணையிடும் என்கின்றார். பாட்டு என்பது அனைவருக்கும் இன்பத்தை தரும் என்ற இடத்தில் உவகை என்னும் சொல்லானது 'மகிழ்ச்சி' என்ற பொருளில் வருவதைக் காணலாம்.

செல்வம்

செல்வம் என்பது பொன், பொருள் போன்ற செல்வ வளங்களைக் குறிக்கிறது. இதை தமிழிலக்கிய அகராதி, (ப-193) செல்வம் என்பதற்கு இன்பம், அழகு, பொருள், சீர், சொர்க்கம், கல்வி, செழிப்பு போன்ற பொருள்களை தருகிறது. இதேபோன்று பிங்கல நிகண்டு (ப-264) செல்வம் என்பதற்கு சீர், வெறுக்கை, விபவம், திரு, மா, ஆக்கம், வாழ்க்கை, பொறி என்று பொருள் கூறுகிறது. இவ்வாறு வரும் செல்வம் என்னும் மெய்ப்பாட்டினைப் பற்றி பேராசிரியர் (மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில், பா-74) 'செல்வம் என்பது நுகர்ச்சி' என்கின்றார். இதே சொல்லிற்கு விளக்கம் தரும் சோமசுந்தர பாரதியார் 'திரு அல்லது ஆக்கம்' (மேலது, ப-76) என்று கூறக்காண்கின்றோம். இவற்றிற்கு உரை எழுதிய வெள்ளைவாரணர் செல்வம் என்னும் 'சொல்லிற்கு செல்வம் என்பது செல்வத்தால் உளதாகும் நுகர்ச்சி' (மேலது, பா-77) என்று விளக்கம் கூறியிருக்கிறார். இந்த செல்வமானது பாரதியார் கவிதைகளில் பின்வருமாறு காணலாம்.

செல்வச் சிறப்பு

அதிக அளவிலான செல்வத்தினால் ஏற்படும் நுகர்ச்சியைப் பற்றிக் கூறுவதாகும். இந்த செல்வத்தால் ஏற்படும் சிறப்பினைப் பாரதியாரின் கவிதைகளில்,

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பட்டினில் ஆடையும் பஞ்சில் உடையும்
 பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம்,
 கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டு வருவார்
 காசினி வணிகருக்கு அவைகொடுப் போம் (பாரத தேசம், பா. 8)

என்ற பாடலில் பாரத நாட்டின் செல்வ வளங்களைப் பற்றிக் கூறும் இடங்களில் பட்டாடைகளையும், பருத்தியினால் செய்த ஆடைகளை எல்லாம் அளவுக்கு அதிகமாக தயாரித்து மலைகளைப் போல குவித்து வைத்திருக்கிறோம். ஏராளமான செல்வங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு உலகில் எங்கும் உள்ள வியாபாரிகளுக்கு அவற்றை எல்லாம் விற்று செல்வங்களைக் சேகரிப்போம் என்று கூறுகிறார்.; அவ்வாறு கூறும் இடத்தில் பாரத நாடும் நாட்டு மக்கள் முன்பு அளவுக்கு அதிகமான செல்வ செழிப்பைப் பெற்று விளங்கினார்கள் என்பதை இந்த வரிகளை சாட்சியாக கொண்டு அறியமுடிகிறது. எனவே இவ்விடத்தில் செல்வம் மெய்ப்பாடானது தன்கண் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இதேபோல பாஞ்சாலி சபதம் என்ற குறுங்காவியத்தில் வந்த பாடலில்,

ஆணிப்பொற் கலசங்களும் - ரவி
 யன்னநல் வயிரத்தின் மகுடங்களும்
 மாணிக்கக் குவியல்களும் - பச்சை
 மரகதத் திரளும்நன் முத்துக்களும்
 பூணிட்ட திருமணி தாம் - பல (பாஞ்சாலி சபதம், பா. 23)

என்ற பாடலில் தருமனுடைய நாட்டில் அவன் சிறப்பாக ஆட்சி செய்வதற்காக அந்நாட்டு மக்களும், குறுநில மன்னர்களும் அவனுக்கு பரிசாக பல செல்வங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கின்றனர். அதில் சிறப்பான தரம் மிகுந்த தங்கம் நிறைந்த பாளைகளையும், சூரியனைப் போன்று ஒளி வீசுகின்ற வைரங்கள் பதிக்கப்பட்ட கிரீடங்களும், மாணிக்கங்களால் ஆன குவியல்களும், பச்சை நிறத்தினாலான மரகதங்களும், உலகில் சிறந்த முத்துக்களும், மின்னும் நவரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட மாலைகள் என அனைத்தையும், பரிசாக தருமனுக்கு வழங்கினர். இவ்வாறு கூறும் இடத்தில் தர்மனுக்கு பரிசுகளால் கிடைத்த செல்வ வளங்களை இப்பாடலின் வழி நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றன. இதனால் செல்வத்தை நிலைகளனாகக் கொண்டு பிறக்கும் உவகை மெய்ப்பாடானது பிறர்க்கண் தோன்றுகிறது. இதேபோன்று கலித்தொகையில் வரும் பாடலில் செல்வ நுகர்ச்சியைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறது. அதில்,

உரனுடை உள்ளத்தை; செய்பொருள் முற்றிய
 வளமையான் ஆகும் பொருள் இது என்பாய்! (கலி, பா. 12)

இப்பாடலில் தலைவனிடம் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இக்கூற்றில் தோழி பொருளீட்ட செல்லும் தலைவனின் மனதை மாற்றியது பற்றிக் கூறப்படுகிறது. இதில்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தலைவனே! நீ மனதில் அதிகமான தைரியமுடையவன் என எனக்குத் தெரியும். நீ பொருள் தேடச் சென்று விட்டு திரும்பி வரும் போது அளவுக்கு அதிகமான செல்வ வளங்களைக் கொண்டு வருவாய். அதை வைத்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாக வாழலாம் என நீ எண்ணுகிறாய் என்று கூறுகிறாய். அவ்வாறு கூறும் இடத்தில் தலைவன் சேமித்து வரும் வளங்களைப் பற்றிக் கூறுவதன் மூலம் இங்கு செல்வம் என்ற உவகை மெய்ப்பாடானது தோன்றுவதைக் காணலாம்.

புலன்

புலன் என்னும் மெய்ப்பாடு கல்வி அறிவால் விளையும் பயனை குறிப்பதாகும். இந்த புலன் என்னும் சொல்லிற்கு தமிழிலக்கிய அகராதி (பா-298) புலன் - காட்சி, அறிவு, விடயம், வயல், என்று பொருள்களைத் தருகிறது. இதே போன்று இளம்பூரணர் அவரது உரையில், மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில், (ப-73) 'புலனைக் கண்டும் கேட்டும் ஐம்புலன்களால் நுகரும் நுகர்ச்சி' என்கின்றார். இதேபோன்று பேராசிரியர் அவரது உரையில் (ப-74) புலனாவது 'கல்வியின் பயனாகிய அறிவுடைமை' என்கின்றார். இவரைப்போலவே புலன் என்னும் மெய்ப்பாட்டுக்கு விளக்கம் தரும் சோமசுந்தர பாரதியார் (மேலது, ப-76) 'அறிவிலுரும் அகமலர்ச்சி' என்கின்றார். பேராசிரியர் போன்றே வெள்ளைவாரணரும் அவரது ஆய்வுரையில் (மேலது, ப-77) புலன் என்பது 'கல்வி பயனாகிய அறிவுடைமை' என்கின்றார். இவ்வாறு புலன் என்பதற்கு ஐம்புல நுகர்ச்சி என்று இளம்பூரணர் கூறினார். அவரது கூற்றுப்படி கல்வி என்பது ஐம்புலன்களால் நுகர முடிந்த ஒரு நுகர்ச்சி என்பதால் பேராசிரியரும் வெள்ளைவாரணரும் அதையே பின்பற்றிக் கூறியிருக்கலாம். இதை புலன் என்பது ஐம்புலன்களையும் குறிக்கும். ஒருவன் தன் ஐம்புலன்களைக் கொண்டும் இன்ப நுகர்ச்சியைப் பெறுவான் என (கி.ரேவதி) தமது கட்டுரையில் கூறக்காண்கிறோம். இங்கு பேராசிரியர் கூற்றுப்படி பாரதியாரின் கவிதைகளில் வரும் புலன் மெய்ப்பாட்டைப் பற்றி பின்வருமாறு காணலாம்.

கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு

கட்சிக்கு அஃது பொதுவில் வைப்போம் (விடுதலை கும்மி, பா. 5)

இப்பாடல் வரிகளைக் கொண்டே நாம் அவருடைய கல்வியினால் விளைந்த பயனை அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கற்பு என்பது பொதுவான ஒன்று என்பதை நமக்கு புரியவைப்பதற்கு பாரதியார் அவரது கல்வியை முதன்மையாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அதேபோன்று பெண்கள்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், அவர்கள் கல்வி கற்றுச் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்று அவர் கூறியதன் வாயிலாக பாரதியின் கல்விப் பயனால் விளைந்த பயனை இங்கு அறியமுடிகிறது. எனவே இவ்விடத்தில் புலன் மெய்ப்பாடு பாரதியாரின் கவிதைகளில் வழி வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

கல்வி அறிவுடைமை

இப்பாடலில் கல்வியினால் ஏற்படும் பயன்களையும் அதனால் விளையும் அறிவின் திறத்தையும் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. இதில்,

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கல்வி பெற்றும் பதம் பெற்றும் வாழ்வார்!

அறிவை வளர்த்திட வேண்டும் மக்கள்

அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய்

சிறியாரை மேம்படச் செய்தால்- பின்பு

தெய்வம் எல்லாரையும் வாழ்த்தும் (பல்வகைப் பாடல்கள், பா. 28)

என்ற இப்பாடலானது கல்வியின் சிறப்பைக் கூறுகிறது. இந்த நாட்டில் உள்ள அனைவரும் கல்வி அறிவு பெற்ற உயர்ந்த நிலையை அடைந்து விடுவார்கள். மனிதர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான கல்வி அறிவினை வழங்கிட வேண்டும். அவர்கள் அனைத்திலும் மேலோங்கும்படி செய்திட வேண்டும். குறைந்த கல்வி அறிவு உடையவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்து அவர்களை கல்வி அறிவில் சிறந்தவர்களாகச் செய்தால் அதன் பயனாக கடவுள் நம்மை வாழ்த்தி வேண்டியவற்றையெல்லாம் வழங்குவார். இப்பாடலானது கல்வியைப் பிறருக்கு கற்றுத் தருவதன் பயனாக கடவுள் வேண்டியவற்றை வழங்கி வாழ்த்துவார் எனும் இடத்தில் புலன் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இம்மெய்ப்பாடானது இக்கவிதையில் தன்னிலையில் தோன்றுகிறது. இதேபோன்று வேறொரு பாடலில்,

சோதி அறிவில் விளங்கவும் - உயர்

சூழ்ச்சி மதியில் விளங்கவும் - அற

நீதி முறைவழு வாமலே - எந்த

நேரமும் பூமித் தொழில்செய்து - கலை

ஓதிப் பொருளியல் கண்டுதாம் - பிறர் (கண்ணன் என் சத்குரு, பா. 10)

என்ற பாடலில் கண்ணன் தனது குருவாக இருந்து கற்பித்ததைப் பற்றி பாரதியார் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல்களில் ஞானிகள் என்பவர் கல்வி, வேள்வி அறிவினை உடையவர்கள். அவர்கள் தம்மை சூழ்ந்த மன வருத்தங்களை எல்லாம் தம்மிடமிருந்து போக்கி வாழ்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஞானிகள் ஒளியைப் போன்று மிகுந்த அறிவாற்றலுடனும், புத்திக் கூர்மையுடனும் இருப்பார்கள். அவர்கள் நீதி முறைகளில் இருந்து சற்றும் தவறாமல் இருப்பார்கள். எல்லா வேலைகளிலும் உலகுக்கு தேவையான காரியங்களைச் செய்து கொண்டும் கலைகளின் திறத்தை பற்றியும் கற்றுக் கொண்டே இருப்பார்கள். இந்த பாடலில் ஞானிகள் தெளிந்த அறிவுடைமைக்கு காரணம் அவர்களது கல்வியின் பயனால் விளைந்தது என்பதை அறியமுடிகிறது. இதில் புலன் என்னும் மெய்ப்பாடு பிறர் கண் வெளிப்படுவதை இவ்விடத்தில் நம்மால் காணமுடிகிறது. இதேபோன்று நாலடியாரில்,

கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்

நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர் - தொல் சிறப்பின்

ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலால் புத்தோடு

தண்ணீர்க்கும் தான்பயத் தாங்கு. (நாலடி, பா. 139)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற நாலடியார் பாடலானது புலன் மெய்ப்பாட்டுக்கு தக்க சான்றாகக் கூறலாம். ஏனென்றால் இப்பாடலில் படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கற்றவர்களோடு சேர்ந்து கொள்ளும் போது அவர்களிடம் உள்ள நல்லறிவும், படிப்பினையும் கல்லாதவர்களுக்கும் நல்ல அறிவினை ஏற்படுத்தும். பாதிரி பூவானது நல்ல மணம் வீசக்கூடிய ஒரு பூவாகும்.; அந்தப் பூவானது மண்பானையில் போட்டு வைத்தால் முதலில் அப்பூவின் மனதை அந்த மண்பானை பெற்றுவிடு பின் அந்தப் பானையில் உள்ள தண்ணீரும் அப்பூவின் வாசத்தை காற்றில் பரப்பும். அதேபோல கல்லாதவர்களாயினும் கற்றோர்களுடன் சேரும் பொழுது அவர்களுடைய அறிவுடைமை கல்லாதவர்களிடமும் வந்து சிறப்பு பெறும் என்று கூறப்பட்டுள்ள இப்பாடலில் புலன் மெய்ப்பாடானது பிறர்க்கண் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

புணர்வு

புணர்வு என்பது தலைவனும் தலைவியும் புணரும் புணர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. இதை பிங்கல நிகண்டு, (ப-520) *புணர்ச்சி என்பது சையோகம், இணக்கம்* என்ற பொருள்களைத் தருகிறது. இதை போன்று தமிழ் இலக்கிய அகராதியானது (ப-295) புணர்ச்சி என்பது *இசைவு, கலத்தல்* என்ற பொருள்களைத் தருகிறது. இந்த புணர்வு என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு *இளம்பூரணர்* மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில், (ப-73) '*மகளிர்ரோடு புணர்தல்*' என்று விளக்கம் கூறுகிறார். இதே போல *பேராசிரியர்* (மேலது, ப-74) அவரது உரையில் புணர்வு என்பது '*காமப் புணர்ச்சி*' முதலியன என்கின்றார். இதே போன்று சோமசுந்தர பாரதி அவர்கள் தமது உரையில் (மேலது, ப-76) '*கற்புறு காதர் கூட்டம்*' என்கின்றார். இவர்களைப் போலவே *வெள்ளைவாரணரும்* அவரது ஆய்வுரையில், (ப-77) புணர்வு என்பது '*அன்போடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருந்தின் காமப் புணர்ச்சி*' என்கின்றார். இவ்வாறு புணர்ச்சியானது கற்பு காலத்திலும், களவு காலத்திலும் ஏற்படும். மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களின் கூற்றுப்படி ஆணும் பெண்ணும் அன்போடு புணரும் காமப் புணர்ச்சியைக் குறிப்பதே புணர்வு ஆகும். இம்மெய்ப்பாட்டைப் பாரதியாரின் கவிதைகளில் மேலோட்டமாகவே சுட்டப்படுகிறது. எனவே அவற்றைப் பற்றிப் பின்வருமாறு காணலாம். இந்த புணர்வு மெய்ப்பாடானது பாரதியாரின் கவிதைகளில்,

கூடிப் பிரியாமலே - ஓரிராவெலாம்

கொஞ்சிக் குலவி யங்கே,

ஆடி விளை யாடியே - உன்றன் மேனியை

ஆயிரம் கோடி முறை

நாடித் தழுவி மனக் - குறை தீர்ந்து நான்

நல்ல களி யெய்தியே,

பாடிப் பரவசமாய் - நிற்கவே தவம்

பண்ணிய தில்லை யடி! (கண்ணம்மா என் காதலி, பா. 4)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இப்பாடலில் பாரதியார் கண்ணனைத் தனது காதலியாகவும், தன்னை காதலனாகவும் கொண்டு பாடியுள்ளார். இதில் தன் காதலி குறிப்பிடத்திக்கு வராமல் தவறியதால் தன் பிரிவு ஆற்றாமை நிலையைப் பற்றிக் கூறுகிறார். இதில் அடியே கண்ணம்மா நான் உன்னுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்தும், உன்னை விட்டு ஒரு நொடி கூட விலகி இருக்காமல் ஒரு இரவு முழுவதும் உன்னை கொஞ்சிக் கொண்டும் அன்போடு உன்னுடன் பேசிக்கொண்டும் இருக்க வேண்டும். பல காதல் விளையாட்டுகளால் உன்னுடைய தேகத்தை ஆயிரம் கோடி முறை அன்போடும் ஆசையோடும் தழுவ வேண்டும். அதனால் என்னுடைய மனதில் உள்ள கவலைகளை எல்லாம் மறக்கும் அளவுக்கு அதிகமான ஆனந்தம் அடைந்தும் என்னுடைய நிலை மறந்து நான் வண்டினைப் போல கீதம் இசைத்து நிற்கவேண்டும். நான் தவம் ஏதும் செய்யாமல் போய் விட்டேனே! ஏன் நீ என்னை காணவராமல் போய்விட்டாய் என்ற பாடலில் பிரிவு ஆற்றாமையால் தலைவன் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இதில் ஆயிரம் கோடி முறை முத்தமிட்டு கட்டியணைக்கும் இடங்களில் புணர்வு மெய்ப்பாடானது தன்னிலையில் தோன்றுவதைக் காணலாம். இதே போன்று குயில் பாட்டில் வரும் மற்றொரு பாடலில்,

ஆர்ந்து தழுவி அவனிதழில் தேன்பருகச்

சிந்தை கொண்டாய், வேந்தன் மகன் தேனில் விழும்

வண்டினைப் போல்

விந்தையுறு காந்தமிசை வீழும் இரும்பினைப்போல்

ஆவலுடன் நினை யறத்தழுவி, ஆங்குனது

கோவை யிதழ்பருகிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் (குயில் பாட்டு, பா. 113-117)

என்னும் இப்பாடலில் சின்ன குயிலியின் முன் ஜென்மக் கதையை கூறுகிறது. அதில் ஒரு நாள் குயிலி தனது தோழிகளுடன் வனத்தின் நடுவே விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அவ்வழியே சேர இளவரசன் மானை விரட்டி கொண்டு வந்தான். அப்போது அவன் உன்னுடைய தோழிகளையும், உன்னையும் கண்டு அருகில் வருகிறான். உன் தோழிகள் அவன் அருகில் வந்ததும் உன்னை விட்டு விட்டு ஓடி விடுகின்றனர். உன்னை கண்டதும் அவன் காதல் கொண்டு நீதான் என் வாழ்க்கை துணைவி எனக் கூறுகிறான். அதை ஏற்றுக் கொண்டு நீயும் மகிழ்ச்சி அடைந்தாய். நீ இளவரசனுடைய வலிமையான தோள்களை மகிழ்ச்சியோடு தழுவிக்கொண்டான். பின் அவனது இதழ்களில் ஊரும் தேனினை அருந்துவதற்காக எண்ணம் கொள்கின்றாய். உன்னுடன் இளவரசன் மதுவில் விழுந்து எழுந்த வண்டினைப் போல அதாவது தன்னுடைய நிலையை மறந்து உன் மீது மயக்கத்தில் இருந்தான். அதிசய காந்தத்தில் இரும்பு எப்படி ஓட்டிக் கொள்ளுமோ அதேபோல அவன் உன்னை விருப்பத்தோடு இறுக்கமாகக் தழுவிக்கொண்டான். பின் உன்னுடைய கோவைப்பழம் போன்ற சிவந்த உதடுகளைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தான் எனக் கூறும் இடங்களில் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட இன்ப உணர்வினைப் பற்றி நாம் அறியமுடிகிறது. முற்கூறியது போன்று பாரதியார்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இந்த புணர்ச்சி மெய்ப்பாட்டை பெரிதும் தனது கவிதைகளில் கூற முற்படாததால் நாம் இவற்றை புணர்ச்சி மெய்ப்பாட்டிற்குள் உள்ளடக்கிக் கொள்ளலாம். இதே போன்று காம இன்பத்தை பற்றி வள்ளுவர் அவரது குறளில்,

கண்டு கேட்டு உண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்

ஒண்தொடி கண்ணே உள (குறள் - 1101)

என்ற திருக்குறளில் புணர்ச்சி மகிழ்தல் பற்றி கூறப்படுகிறது. அதில் கண்களால் கண்களைப் பார்த்துக் கொண்டும், காதுகளால் காதுகள் கேட்டுக் கொண்டும், நாக்கினால் உண்டும், மூக்கினால் முகர்ந்தும், உடம்பினால் தீண்டுதலும் என்ற நமது ஐம்புலன்களினாலும் அனுபவிக்கக் கூடிய இன்பமானது ஒளி பொருந்திய வளையல்கள் அணிந்த மனைவி இடத்தில் உள்ளது என்று கூறும் இடத்தில் இம்மெய்ப்பாடு ஐம்புலன்களால் அனுபவித்து இன்புறும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

கூடிக் களித்திடல்

வள்ளிப்பாட்டில் வரும் பாடலொன்றில் வள்ளியை காதல் கொள்ளும் முருகனின் நிலையிலிருந்து பாடப்பட்டுள்ளதாக இப்பாடல் அமைகிறது. அதில்,

எனையால்வாய் வள்ளீ! வள்ளீ!

இளமயிலே! என் இதயம் மலர் வாழ்வே!

கனியே! சுவையுறு தேனே!

கலவியிலே அமுதனையாய்! - (கலவியிலே)

தனியே ஞானவிழியாய்! நிலவினில்

நினை மருவி! வள்ளீ! வள்ளீ!

நீயா கிடவே வந்தேன் (வள்ளிப்பாட்டு -2)

என்ற பாடலானது வள்ளியின் மீது முருகன் கொண்ட காதலை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. இதில் வள்ளியை வர்ணிக்கிறார் பாரதியார். வள்ளீ! நீ என்னை முழுமையாக ஆட்சி செய்வள். இளமையான மயிலிலைப் போன்றவள். என்னுடைய உள்ளத்தில் கொத்துக் கொத்தாக பூத்துக் குலுங்கும் பூவே! நீ வாழ்க! இனிய இனிப்பு மிகுந்த கனியைப் போன்றவளே! தேனை போன்றவளே! அறிவினை உடைய விழிகளை உடையவள். சந்திரன் வரும் குளிர்ச்சி பொருந்திய இரவிலிலே வள்ளி உன்னுடன் சேர்ந்து நான் உன்னுடையவனாக வேண்டும் என்று உன்னை தேடி நான் இங்கே வந்துள்ளேன் என்று கூறும் இடத்தில் புணர்வு மெய்ப்பாடானது இக்கவிதையில் தோன்றுகிறது. இதில் புணர்வு மெய்ப்பாடானது தன்னிலையில் தோன்றுவதைக் மேற்கூறப்பட்டுள்ள சான்றுகளின் வழி நம்மால் உணர முடிகிறது.

உறுதோறு உயிர்தளிப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு

அமிழ்தின் இயன்றன தோள் (குறள் -1106)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்னும் காமத்துப்பாலில் வரும் குறளில் தழுவதலின் இனிமையைப் பற்றிக் கூறுகிறார். என் மனைவியோடு இன்பம் நுகர்கின்ற காலத்தில் சோர்ந்து வாடிக்கிடந்த எனது உயிரானது புத்துணர்ச்சி அடைந்து மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு அவளது அமிர்தத்தை போன்ற தோள்களே காரணம் என்று கூறும் இடத்தில் தழுவதலின் இன்பம் வெளிப்படுகிறது. எனவே இங்கு புணர்ச்சி மெய்ப்பாடானது தன்னிலையில் தோன்றுவதைக் காணமுடிகிறது.

இன்பத்தின் வெளிப்பாடு

முருகன் வள்ளியின் மீது கொண்ட காதலை வெளிப்படுத்துவதை பற்றிக் இதில் கூறப்படுகிறது. அதில்,

இரவியைப் போன்ற முகமுடையாய்!

இட்டு பல முத்தமிட்டுப் பல முத்தம்

இட்டுணைச் சேர்ந்திட வந்தேன் (வள்ளிப்பாட்டு, பா. 1.3)

என்ற பாடலில் பாரதி தன்னை முருகனாக எண்ணி வள்ளியைத் தன் காதலியாகக் கொண்டு கவிதை இயற்றியுள்ளார். இதில் சூரியனைப் போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தினை உடையவளே வள்ளி! உன்னை நான் கட்டி அணைத்து முத்தங்கள் இட்டு உன்னை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சேர வந்துள்ளேன் என்று முருகன் கூறுகிறார். இவ்வாறு கூறும் இடத்தில் புணர்வு மெய்ப்பாடு வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அத்துடன் இந்த மெய்ப்பாடானது தன்னிலையில் வெளிப்படுகிறது. இதேபோன்று மற்றொரு பாடலில் பாரதி தன்னை தலைவியாக பாவித்து முருகனை தலைவனாக எண்ணி முருகனிடம் கிளியை தூது விடுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு புணர்ச்சி மெய்ப்பாடானது காமச் சுவையின் இன்பநிலையையும், காதல் வெளிப்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

விளையாட்டு

விளையாட்டு என்பது ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து கடல் ஆடுவதையும், புனலாடுவதையும் இவ்விடத்தில் குறிக்கிறது. இங்கு உவகை மெய்ப்பாட்டில் விளையாட்டைவைத்துள்ளதால் விளையாட்டினால் ஏற்படும் உவகையைக் கூறுவதாக கொள்ளலாம். இந்த விளையாட்டைப் பற்றி இளம்பூரணர் தனது மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில், (ப-73) விளையாட்டு என்பது 'சோலையும் ஆறும் புகுந்து விளையாடும் விளையாட்டினாலும் உவகை பிறக்கும்' என்கின்றார். இதேபோல் பேராசிரியர் (மேலது, ப-74) விளையாட்டு என்பது 'யாறுங் குளனுங் காவுமாடிப் பதியிகந்து வருதல்' என்கின்றார். சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள் தமது உரையில், (மேலது, ப-76) 'தீதில் பொய்தல்' என்று விளையாட்டுக்கு விளக்கம் தருகிறார். மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளத்தில் வெள்ளைவாரணர் (மேலது, ப-77) விளையாட்டு என்பது 'மலையும் ஆறும் குளமும் சோலையும் முதலிய இயற்கை வனப்பு மிக்க இடங்களில் தங்கித் துணையோடு விளையாடி மகிழ்தல்' என்கின்றார். மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களின் கருத்துப்படி விளையாட்டு மெய்ப்பாடு என்பது ஆறு, குளம்,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சோலை, மலை போன்ற இடங்களில் தனது தலைவிடன் மகிழ்ந்து இன்புற்று விளையாடுவதைப் பற்றிக் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம்.

மலை அடிவாரத்தில் விளையாட்டு

தலைவனும் தலைவியும் கூடி விளையாடுவதைப் பற்றி கூறுவதே இந்த விளையாட்டு ஆகும். இந்த மலை அடிவாரத்தில் தலைவனும் தலைவியும் கூடி விளையாடுதல் என்பது பாரதியாரின் கவிதைகளில் மிக குறைவான இடங்களில் காணப்படுகிறது. இந்த விளையாட்டு மெய்ப்பாட்டைப் பாரதியாரின் கவிதைகளில்,

நேரத்தி லேமலை வாரத்தி லேநதி

யோரத்திலே யுனைக் கூடி - நின்றன்

வீரத் தமிழ்ச் சொல்லின் சாரத்திலே மனம்

மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டாடி - குழல் (வள்ளிப் பாட்டு, பா. 1)

என்று வள்ளியை தலைவியாகவும் பாரதியார் முருகனாகவும் இருந்து கவிதை இயற்றியுள்ளார். இதில் மாலைப் பொழுதில் மலையடிவாரத்தில் ஆற்றங்கரையில் உன்னுடன் நான் சேர்ந்து கொண்டு நீ பேசும் வீரமிக்க தமிழ் சொற்களை எல்லாம் கேட்டு என் உள்ளமானது இனிமையில் பெரும் களிப் பெறுகிறது. அதனால் உன்னை நான் பாராட்டுவேன். பின் உந்தன் அடர்த்தியான கூந்தலின் மீதும், ஈரமான உன் உதடுகளின் மீதும், மார்பு ஓரத்திலும் நான் முத்தமிடுவேன். அதன் பின் உன்னை என்னுடைய உள்ளத்தோடு உள்ளமாக சேர்ந்து தழுவி தெய்வ நிலையை அடைந்ததன் பலனை நான் இன்று எப்படியாவது அடைந்து விடுவேன் என்று கூறப்படுகிறது. இக்கவிதையில் விளையாட்டு மெய்ப்பாடானது தலைவனும், தலைவியும் மலை அடிவாரம் மற்றும் ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் நடத்திய காதல் விளையாட்டின் அடிப்படையில் வருகிறது. இம்மெய்ப்பாடு இங்கு தன்கண் தோன்றுவதைக் காணமுடிகிறது.

குளத்தில் விளையாட்டு

முன்பு கூறிய பாடலைப் போன்று இப்பாடலும் தலைவியும், தலைவனும் குளம் மற்றும் ஆறுகளில் புனலாடுவதைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்த புனலாடுதல் பாரதியாரின் கவிதைகளில்,

வட்டங்க ளிட்டுங் குளமக லாத

மணிப்பெருந் தெப்பத்தைப் போலேநினை

விட்டு விட்டுப்பல லீலைகள் செய்து நின்

மேனி தலைவிட லின்றி - அடி (வள்ளிப்பாட்டு, பா.1. 2)

என்ற இப்பாட்டில் வள்ளியைப் பற்றி முருகனாகப் பாரதியார் பாடுவதாக உள்ளது. இதில் வட்டமாக நீர் அலைகள் எழுப்பி வரும் குளத்தினை விட்டு விட்டுச் செல்லாமல் இருக்கும் புணையானது இருக்கும். அதுபோல நானும் சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுக்க விட்டு பின் மீண்டும் பல காதல் விளையாட்டுகளைப் புரிந்து உன்னை விட்டு விலக முடியாமல் கூடி இருக்க நான் வந்தேன் எனும் இப்பாடல் வரிகளில் விளையாட்டு மெய்ப்பாடானது குளத்தில்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விளையாடுவதில் தோன்றுவதைக் காணலாம். சான்றாக பதிற்றுப்பத்தில் வரும் பாடல் ஒன்றில்,

கொல் புனல் தளிரின் நடுங்குவனள் நின்று, நின்
எறியர் ஓக்கிய சிறு செங் குவளை என இரப்பவும், ஒல்லாள்;
நீ எமக்கு யாரையோ? எனப் பெயர்வோள் கையதை
கதுமென உருத்த நோக்கமொடு, அது நீ (பதிற்று.ப, பா.52)

இப்பாடலானது பதிற்றுப்பத்தில் வரும் ஆறாம் பத்தில் இடம்பெறுகிறது. இதில் சேரலாதன் அவனது மனைவியுடன் ஊடல் கொண்டதைச் சமாதானப்படுத்துவதாக இப்பாடல் அமைகிறது. நீர் துறையில் மகளிரும் ஆடவரும் துணங்கைக் கூத்து ஆடுகின்றனர். அப்போது சேரலாதன் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட அவனது மனைவி அளவுக்கு அதிகமாக கோபம் கொள்கிறாள். கோபத்தில் அவளது உடம்பு முழுவதும் வியர்வை துளிகள் அரும்பியது. அருவி நீரால் தளர்ந்தாடும் தளிர் போன்று அவளும் உடல் கொண்டு ஆடினாள். பின் செங்குவளை மலரைப் பறித்து சேரலாதனை அடிப்பதற்காக ஓங்கினாள். சேரலாதன் அவளிடம் வந்து நடந்ததற்கு மன்னிப்பு கேட்டு அருள்புருவாயாக என கேட்கிறான். அவனைப் பார்த்து தலைவி யார் நீ என கேட்டுவிட்டு கோபத்தில் அவனிடமிருந்து விலகிச் சென்று விடுகிறாள். இப்பாடலில் நீர் துறையில் துணங்கை கூத்து ஆடிய இடத்தில் விளையாட்டு மெய்ப்பாடு தோன்றுவதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

உவகை மெய்ப்பாட்டின் நான்கு வகை மெய்ப்பாடுகளும் காமப் புணர்ச்சியினாலும், காதலினாலும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடு எனக் கொள்ளலாம். இம்மெய்ப்பாடுகள் நான்கும் பாரதியாரின் கவிதைகளில் ஒரு சில இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை மேற்கூறிய சான்றுகளின் வழி நாம் அறிய முடிகின்றன. அதே போன்று வெகுளி மெய்ப்பாட்டிற்கு எதிர்ச் சுவை உடைய உவகை என்னும் மெய்ப்பாடானது நமக்கு மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாட்டால் தோன்றும் உணர்வாகும். இந்த உவகை மெய்ப்பாட்டைப் பற்றி இவ்வியல் விளக்கியுரைக்கிறது. இந்த உவகை மெய்ப்பாடானது செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு என்ற நான்கினை நிலைகளாகக் கொண்டு தோன்றுகிறது. இவை நான்கும் மகிழ்ச்சி பொருளில் பாரதியாரின் கவிதைகளில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள விதம் குறித்து இவ்வியல் முழுமையாக விவரிக்கிறது.

துணைநின்றநூல்கள்

- [1] அண்ணாமலை, மு. (உ.ஆ). நாலடியார் மூலமும் தெளிவுரையும்.
- [2] விசாலாட்சி நிலையம், சென்னை – 14, மு.ப – 2003.
- [3] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2005.

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

- [4] உஷாராணி, சு. பாரதியார் கவிதைகள் மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி - 1. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2017.
- [5] உஷாராணி, சு. பாரதியார் கவிதைகள் மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி - 2. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2017.
- [6] சிதம்பர முதலியார், டி.கே. முத்தொள்ளாயிரம். பொதிகை மலை பதிப்பகம், திருக்குற்றாலம், தென்காசி, 1957.
- [7] பழனியப்பன், மு. “தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் சுட்டும் மெய்ப்பாடுகள்”. வல்லமை மின்னிதழ், ISSN: 2348-5531, 2015.
- [8] பிங்கல நிகண்டு. கழக வெளியீடு, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூல் பதிப்பு கழகம், திருநெல்வேலி, 1968.
- [9] புலியூர் கேசிகன், (ப.ஆ). பதிற்றுப்பத்து. பாரி நிலையம், சென்னை, 1974.
- [10] பேராசிரியர். தொல்காப்பியம். தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூல் பதிப்பு கழகம், திருநெல்வேலி, 1951.
- [11] விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ). கலித்தொகை. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், 2013.
- [12] வித்துவான் பாலுர் கண்ணப்ப முதலியார். தமிழ் இலக்கிய அகராதி. சென்ட்ரல் புக் டிப்போ, சென்னை, 1957
- [13] வெள்ளை வாரணர், க. தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளம். மதுரைகாமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1986.
- [14] ரேவதி, கி. “பெரும்பாணற்றுப்படையில் மெய்ப்பாடுகள்.” வல்லமை மின்னிதழ், ISSN: 2348-5531.
- [15] ஜெயக்குமார், சி. திருக்குறள். இந்து பதிப்பகம், 2019.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Tamils and Education

Dr. B. Periyaswamy, Assistant Professor, Department of Tamil,
Dr. MGR Chockalingam Arts College, Thiruvannmalai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

DOI: 10.5281/zenodo.14250161

Received: 30 July 2024; Revised: 15 September 2024; Accepted: 30 October 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

Education makes a man human. India is a place of many linguistic people. Tamil language is one of the very oldest languages in India. Tamils are cultural people. More than sixty percent of people are educated in Tamil Nadu. Even though, there is poverty and economy related crisis among the youth. Since education system is in the hands of the rulers, whenever there is a change of government, there is a change in the education system. Because of that various educational committees being formed, the educational policies confuse the teaching system and chaos prevails. Their proposals led to various changes in the field of education. However, many radical changes are still needed in our education system. Education is not only about teaching morals. It should support life and life values and economic development. It should also help to identify the individual as an important person in society. Education ought to give social recognition and the ability to stand in front of adversity. It should give excellence wherever the individual go for career pursuit. This article explores how education was among the Tamils in the past and how it is in the present times. It also considers the radical changes that can be beneficial to the future generation.

Keywords: Education, Human Mind and Education, Tamils' Education, Why Educate? Present Education, Solutions.

References

- [1] Kaniyanbalan. *Palantamil Samudayamum Varalarum* Book - 1. New Century Book House, Chennai, 2023.
- [2] Beulah Rainey. *Ulaviyal Katralum Manitha Membadum*. Sri Krishna Publications, Chennai, 2014.
- [3] Aurobindo Sri. *Kalvi*. Sri Aurobindo Ashram Trust, Puducherry, 2016.
- [4] Varadarasan. M. *Kalvi*. Pari Nilayam, Chennai, 2002.
- [5] Sirpi Balasubramaniam. *Tirukkural Sirpi Urai*. Thamarai Publications (Pvt) Ltd, Chennai, 2018.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழரும் கல்வியும்

முனைவர் பீ. பெரியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>
DOI: 10.5281/zenodo.14250161

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கல்வி என்பது மனிதனை மனிதனாக்குவது. இக்கல்வி ஆட்சியாளர்களின் கையில் இருப்பதால் ஆட்சிமாற்றம் நிகழும்போதெல்லாம் கல்விமுறையில் மாற்றமும் நிகழ்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதன் காரணமாக பல்வேறு கல்வி குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றின் முன்மொழிவுகளால் கல்வித்துறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் உண்டாகின. இருந்தபோதும் இன்னமும் பல மாற்றங்கள் நம் கல்வித்துறைக்கு தேவையாகின்றன. கல்வி என்பது அறநெறிகளைப் போதிப்பது மட்டுமல்ல. வாழ்வியலுக்கும் வாழ்வியலுக்குரிய பொருளாதார தேடலுக்கும் உறுதுணையாக இருப்பது. நம்மை சமூகத்தில் முக்கிய நபராக அடையாளப்படுத்துவது. சமூக அங்கீகாரமும் சான்றோர் முன் சரிநிகராய் இருக்கும் துணிவும் அளிக்கவல்லது. செல்லும் இடமெல்லாம் சிறப்பை நமக்கு வாரி வழங்குவது. இவ்வாறான கல்வி தமிழரிடம் எவ்வாறு இருந்தது எவ்வாறு இருக்கிறது. எவ்வாறு மாறினால் நலம் பயக்கும் என்பதையெல்லாம் இக்கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது.

முக்கியச் சொற்கள்: கல்வி, மனித மனமும் கல்வியும், தமிழரின் கல்வி, ஏன் கற்க வேண்டும்?, கல்வியின் இன்றைய நிலை, என்ன செய்யலாம்?

முன்னுரை

கல்வி என்பது மனிதனின் அறிவையும் ஆற்றலையும் பெருக்குவதற்குரிய அடிப்படையாக அமைகிறது. இக்கல்வியானது தமிழரிடம் காலந்தோறும் பல்வேறு மாறுதல்களுடன் காலத்திற்கேற்ப நிலைபெற்று வந்துள்ளது. சான்றோர் இருக்கும் அவையில் செல்வனைக் காட்டிலும் அறிவாளவனுக்கே மதிப்பு அதிகம் என்று கற்றவர்களைப் போற்றிய சமூகம் நம் சமூகம். கல்வி என்பது இளமையைத் தரக்கூடியது, பக்தியை அளிக்கவல்லது, நிலைபேருடைய வாழ்வை தரவல்லது, கடவுள் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வது. சித்தர்களையும் பக்தர்களையும் அடையாளம் காட்டவல்லது. அந்த வகையில் கல்வியின் தேவையும் அதனை நாம் பயன்படுத்தும் முறையும் பற்றி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

கல்வி

கல்வி என்பது கலைகளைப் பயிலல் என்று கூறலாம். உயர்ந்த கல்வி என்பது நமக்கு வெறுமனே தகவல்களைத் தருவதில்லை, ஆனால் நம் வாழ்க்கையை எல்லா இருப்புக்கும்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இசைவாக மாற்றுகிறது. என்கிறார் ரவீந்திரநாத் தாகூர். கல்வி என்பது மனித வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தின் மூலக்காரணியாகும், இது வாழ்க்கையின் பல சவால்களையும் திறன் படகையாள தேவையான அறிவை, ஆற்றலை வழங்குகிறது. சமூகத்தின் உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இது சமூகம் மற்றும் தனிநபர் இடையேயான ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியினை நாம் கட்டமைக்க வழிவகை செய்கிறது எனலாம். மு.வரதராசன் கல்வியைப் பற்றி, **கல்வி என்ற சொல் கல் என்ற முதனிலையிலிருந்து அமைந்தது.கற்றல் கற்பது என்னும் பொருள் தருவது. (ப.157)**

மனித மனமும் கல்வியும்

ஸ்ரீ அரவிந்தர், மனித மனமே கல்வியின் அடிப்படை ஆதாரம் என்பதை,

மனித மனத்தை அதன் குழந்தைப் பருவத்திலும் இளமைப் பருவத்திலும் வளர்ச்சியடைந்த நிலையிலும் ஆய்வதால் கிடைக்கும் அறிவே கல்வியின் உண்மையான அடிப்படையாகும். (ஸ்ரீ அரவிந்தர், ப. 1)

எனக் கூறியுள்ளார். மேலும், மூளையின் வளர்ச்சியும் போற்றுதலுமே கல்வியாகும் என்பதை,

மூளையைச் சிறந்த முறையில் வளர்ப்பதும் உயர்ந்த முறையில் போற்றுவதும் மக்களின் கடமையாகும்.மூளையின் வளர்ச்சியும் போற்றுதலுமே கல்வி எனப்படும். (மு. வரதராசன், ப. 18)

என்கிறார். இதன்வழி மனித மனமும் மூளையும் ஒருங்கே செயல்படுவதின் வழி மனிதனின் நடத்தையில் மாற்றத்தை உருவாக்க வல்லதே கல்வி எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழரின் கல்வி

தமிழர்கள் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கல்வியில் சிறந்திருந்தனர் என்பதற்கு நம்மிடையே பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள்,

தொல்பொருள் ஆய்வுகளில் கிடைத்துள்ள பாளை வரிகளும் பொறிப்புகளும் எழுத்தறிவு மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழகம் முழுவதும் பரவி விட்டதைத் தெரிவிக்கின்றன. தொகைநூல் புலவர் பட்டியலில் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள பல்வேறு சமூகப் பிரிவினர்களின் பெயர்கள் இடம் பெற்றிருப்பதில் இருந்தும், தமிழ்நாட்டில் பரவியிருந்த எழுத்து அறிவினை நன்கு அறியலாம். (கணியன்பாலன், பக். 111-114)

என்கிறார்.

ஏன் கற்க வேண்டும்?

‘ஏன் கல்வி கற்க வேண்டும்?’ என்ற கேள்வி தற்கால சமூகத்தில் பரவலாக இருக்கிறது.இதற்கான விடையை நாம் அவ்வளவு எளிதில் கூறுதல் என்பது கடினம். ஏனெனில், அதோடு கற்றவனைக் காட்டிலும் மற்றவன் அதிகப் பொருளுடையவனாக

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இருக்கிறானே ஏன் கற்க வேண்டும் எனும் போது நாமும் சற்றே உடைந்துதான் போகிறோம். இருப்பினும் வள்ளுவப் பெருந்தகை அதற்கோர் விளக்கம் தருகிறார்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றையவை (குறள். 400)

எனும் குறளில் கல்வி அழிவற்றது புகழும் பெருமையும் தரக்கூடிய மற்ற செல்வங்கள் அழியக்கூடியன அதனால் அழியக்கூடிய செல்வங்களைக் காட்டிலும் அழியாத செல்வமான கல்வியைக் நாம் கற்பதே சிறப்பு என்கிறார். கணியன்பாலன்,

அன்றைய கல்வி, கற்பவனைச் சான்றோன் ஆக்கியது; அவனை உலக வாழ்வுக்குத் தகுதிப்படுத்தியது; கற்றோர் அவையிலும், ஊர்ப்பொது மன்றங்களிலும் முந்தியிருக்கச் செய்தது; அது வாழும் உலகை அதன் இன்பங்களை உறுதிப்படுத்துவதாக இருந்தது; மனித ஆற்றலில் விளங்கும் தன்னிறைவைக் கொண்டு வந்தது; அதில் குழந்தைகளின் மீதான அன்பும், இல்லறத்தின் மீதான பற்றும் இருந்தது; காதல்செய்ய, மணம்புரிய, இல்வாழ, பொதுநலம் பேணி பிறர்க்கென வாழ இக்கல்வி கற்போரைத் தகுதிப்படுத்தியது; தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் பொதுவாழ்வு அதன் உள்ளார்ந்த மதிப்புக் கருதி பரிந்துரைக்கப்பட்டது. (கணியன்பாலன், பக். 111-114)

என்கிறார். இவற்றின்வழி, கல்வியை நம் மன வளர்ச்சிக்கும் நிலைபேற்றுக்கமான ஒரு கருவியாக நினைத்து கற்க வேண்டும். சான்றோர் மத்தியில் உயர்ந்து நிற்கவும். சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலை அடையவும் கல்வியின் தேவை அவசியம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

எது கல்வி?

நமக்கு பொதுவாகவே கல்வி என்றவுடன் நினைவுக்கு வருவது பட்டங்கள்தான் ஆனால் கல்வி என்பது பாடதிட்டமல்ல. அது மனித மனதின் வளர்ச்சி திட்டம். இதனை பியூலா ரெய்னீஸ்,

கற்பவரின் திறமைகள், தேவைகள், வாழ்க்கை இலக்குகள், தனிக்கருத்து போன்றவையும், அவை எவ்வாறு ஒவ்வொருவரிடமும் வேறுபடுகின்றன என்பதும் இடம்பெறுகின்றன. (ப. 1-19)

என்கிறார். மேலும், மு.வரதராசன் மாணவர்கள் கல்விக் கூடங்களில் அறிவு வளர்ச்சி பெற வேண்டும் (ப.86) என்கிறார். இதனைப் பற்றி ஸ்ரீஅரவிந்தர், கல்வியின் இரண்டாவது கொள்கை, ஒரு மனத்தின் வளர்ச்சியைப் பற்றி அம்மனத்தைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்பதாகும். (ப. 3) என்கிறார்.

கல்வியின் பலன்

கல்வியைக் கற்றவர்களுக்கு சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. கல்வியே ஒரு மனிதனுக்கு அடையாளத்தையும் சமூக அங்கீகாரத்தையும் தரவல்லது. வள்ளுவர் இதனை,

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து (குறள்.398)

என்கிறார். அதாவது, ஒருவன் ஒருமுறை கற்ற கல்வியானது, அவனுக்கு தேவைப்படும் போதெல்லாம் வந்து உதவும் என்பதாம். மேலும்,

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்

கற்றாரோடு ஏனை யவர்(குறள். 410)

விலங்குகளைக் காட்டிலும் மனிதன் உயர்ந்தவன். அதுபோல கல்லாதவனைக் காட்டிலும் கற்றவன் உயர்ந்தவன் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை மு. வரதராசன் குறிப்பிடுகையில்,

விலங்கும் மலையைப் பார்க்கிறது.மனிதனும் மலையைப் பார்க்கிறான்.கண்ணின் பார்வை ஏறக்குறைய ஒரே வகையாக உள்ளது.ஆயினும் விலங்கு மலையைப் பார்த்து அறிந்தது ஒன்றும் இல்லை.மனிதனோ, பார்க்கப்பார்க்கப் பலவற்றை உணர்ந்தும் தெளிவு பெற முடிகிறது.கண்பார்வையில் வேறுபாடு இல்லை; மூளையின் ஆற்றலில் வேறுபாடு உள்ளது. (ப. 31)

எனக் கூறியுள்ளார்.

கற்றவனின் இயல்பு

கல்வி கற்றவன் மற்றவரிடமிருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக. (குறள். 391)

என்கிறார். அதாவது, ஒருவன் தான் கற்கும் கல்வியைக் கற்கும் காலத்தில் குறைவின்றி முழுமையாகக் கற்று தன் வாழ்நாளில் தான் கற்ற கல்வியின் வாயிலாக தான் பெற்ற அறிவின்வழி அறவாழ்வை நடத்த வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை விளக்கப்புகும் மு. வரதராசன்,

கல்வி இல்லாமல் வாழும் மக்களை நோக்கி “கற்க” என்றார்.நுனிப்புல் மேய்ந்தாற்போல கற்கும் மேற்போக்கான கல்வியால் பயனில்லை.அரைகுறையாகக் கற்று உணர்வதால் பயனில்லை.கற்றால் தெளிவாக உணர வேண்டும்.ஐயம் திரிபு இல்லாமல் கற்க வேண்டும்.இதைதான் திருவள்ளுவர், “கசடறக் கற்க” என்று கூறுகிறார். (ப. 44)

என கல்வி எனும் நூலில் கூறியுள்ளார்.

கற்றோர் - கல்லாதோர்

வள்ளுவர் கற்றவர்களுக்கும் கல்லாதவர்களுக்குமிடையேயான வேறுபாட்டை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்,

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர் (குறள். 393)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அனைத்தையும் நமக்கு காட்டக்கூடியது கண் அக்கண்ணைப் பெற்றதனால் பயன் கொண்டவர்கள் கற்றவர்கள். பெற்றும் பயன்கொளாத கல்லாதார் உடலில் இருப்பதோ புண்கள் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை மு. வரதராசன்,

கற்றவனுடைய அறிவிற்கும் கல்லாதவனுடைய அறிவுக்கும் இவ்வளவு வேறுபாடு உண்டு என்கிறார் திருவள்ளுவர். கற்றவனுக்கும் கல்லாதவனுக்கும் கண் ஒரே வகையாக அமைந்துள்ளது. ஆயினும் கற்றவனுடைய கண், அறிவின் ஆற்றலால் எவ்வளவோ உணர முடிகிறது. கல்லாதவனுடைய கண்ணுக்கு இந்த சிறப்பு இல்லை; வெறும் பார்வை மட்டுமே இருக்கிறது. அதுபோதாது உடலில் மற்ற உறுப்புகளைவிட மிக மென்மையான உறுப்பு இந்த கண். எது பட்டாலும் உடனே நோவது கண். இதை காக்கும் வேலை ஓயாத வேலை. இரண்டு இமைகள் இதே வேலையாக உள்ளன. உடலில் உள்ள புண்ணைக் காப்பாற்றுவது போன்ற தொல்லை உள்ளது. இவ்வளவு பாடுபட்டுக் காப்பாற்றும் கண், நூற்கல்வியின் பயன்பெற முடியாமல் இருந்தால் அதைக் கண் என்று சொல்லாமல் புண் என்றே சொல்லினும் பொருந்தும். ஆகையால் கற்றவர் மட்டுமே சிறப்புக்கு உரிய கண் உடையவர் என்றும், கல்லாதவர் முகத்தில் இரண்டு புண் உள்ளவர் என்றும் கூறுகிறார் திருவள்ளுவர். (ப. 31)

என்கிறார். இதன்வழி கல்வியே மனிதனின் வாழ்வியல் பாதைக்கு விழியாக அமைந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

கல்வியின் இன்றைய நிலை

கல்வி இன்றைய நிலை நினைத்துப்பார்க்கவே மிகவும் கவலைக்கொள்ள தக்கதாகவே உள்ளது. கல்லூரிக்கு வந்த பிறகும் தாய்மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கூட அறியாத பல மாணவர்களை நாம் இன்று கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று அலசி ஆராய வேண்டிய சூழலில் கல்வியாளர்களும் ஆட்சியாளர்களும் இருக்கின்றனர் என்பதை எவராலும் மறுக்க இயலாது. இதற்கான காரணங்களாக மு.வ. அன்றே சிலவற்றை சொல்லியுள்ளார்.

கல்விக் கூடங்களில் நேர்மையும் நடுநிலைமையும் உண்மையும் வாழுமாறு செய்ய வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. வெளியுலகத்தில் நேர்மைகுறைந்து நடுநிலைமை பிறழ்ந்து உண்மை கரைந்து நிகழும் செயல்கள் மிகுந்துவிட்டன. வெளியுலகத்தில் அவ்வாறு ஏற்பட்டுள்ள ஊழல்கள் கல்விக் கூடங்களிலும் புகுந்து அவற்றை மாசுபடுத்த முயல்கின்றன. இந்த நிலைமையை ஆழ்ந்து எண்ணி உணர்ந்தால் இது நாட்டிற்கு எவ்வளவு பெரிய கேடு என்பது தெளிவாகும் (மு. வரதராசன், ப.141)

இந்த நாட்டில் மிகவும் குறைந்த வருவாய் பெறுகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்திருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களை யார் வேண்டுமானாலும் எவ்வாறாகிலும் குறைசொல்லிக் கொண்டேயிருக்கலாம்...

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

...ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் சிலர் இப்படித்தான் நடந்துகொள்கிறார்கள். வம்புக்கு வராத பூச்சிகள் என நினைத்து ஆசிரியர்களைப் பற்றி வாயில் வந்தபடி யெல்லாம் குறை கூறுகிறார்கள் (, பக். 20-21)

என்றும் கூறியுள்ளார். இந்நிலை மாறவேண்டும்.

மேலும், ஸ்ரீ அரவிந்தர்,

நவீன கல்விமுறையின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், ஒரு விஷயத்தைச் சிறு துண்டுகளாக்கிக் கற்பிப்பதாகும். இந்தியாவில் இப்பயிற்சி மிகவும் கேலிக்குரிய விதத்தில் மிகைப்படுத்திப் பின்பற்றப்படுகிறது. ஒரு விஷயம், பற்பல பிற விஷயங்களுடன் சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது; இதனால் மாணவன் ஓராண்டில் நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடியதை ஏழு ஆண்டுகளில் மோசமாகக் கற்கிறான். (ப.18)

எனக் கூறியுள்ளார். இவற்றின் வழி கல்வி கற்பித்தலிலும் கல்வி முறையிலும் மாற்றங்கள் தேவை என்பது தெளிவு.

என்ன செய்யலாம்?

கற்றல் கற்பித்தல் கொள்கையில் புதுமைகளைப் புகுத்தல் வேண்டும். போதிய திறன் வாய்ந்த ஆசிரியர்களைப் பணியமர்த்த வேண்டும். அவர்களுக்குரிய ஊதியங்களை முறைப்படுத்தி வழங்குதல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு மாணவரையும் தன் பிள்ளைகளாக நினைத்து பாடம் கற்பித்தல் வேண்டும். தனித்திறன்களை மேம்படுத்த தேவையான கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல் வேண்டும். போதிய பார்வை நூல்கள் நூலகத்தில் இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்கள் நூலகம் செல்ல போதிய நேரம் அளிக்க வேண்டும். சுயமாகக் கற்றலை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகள், பயிற்சி பட்டறைகள், இலக்கிய நிகழ்வுகள், இலக்கியக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றை மாணவர்களே ஒருங்கிணைந்து செய்ய ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். தொடக்க பள்ளியிலேயே அனைவருக்கும் அடிப்படையாக தாய்மொழி பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். இடைநிலை பள்ளியில் அவர்களுக்கு நீண்ட தொடர்களை எழுதவும் மனனம் செய்யவும் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். உயர்நிலை மற்றும் மேனிலை பள்ளிகளில் கட்டுரை வடிவிலான வினாக்களுக்கு விடையளிக்கவும். சுயமாக கடிதங்கள், கட்டுரைகள் எழுதவும் முறையாக பயிற்சி அளித்து தேர்ச்சி அடைய செய்தல் வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் முறையாக செய்தால் இன்றைய மாணவர்களின் எதிர்காலம் செம்மையுறும். ஸ்ரீ அரவிந்தர்,

மனக் கல்வியில் எவ்வாறோ அவ்வாறே இதயக் கல்வியிலும், குழந்தை தனது முழுமையை அடையக்கூடிய சரியான பாதையில் அவனை இறுத்தி, அப்பாதையைப் பின்பற்றுவதில் அவனுக்கு ஊக்கமளித்து, அவனுடைய பாதையில் குறுக்கிடாமலேயே

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவனைக் கண்காணித்து, பரிந்துரைகளையும் ஆதரவையும் அவனுக்கு அளிப்பதே மிகச் சிறந்த முறையாகும். (ப. 13)

என்கிறார். இதன் வழி ஆசிரியரையும் மாணவர்களையும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திருத்தலோடு கற்றல் சூழலில், கற்பித்தல் முறையியில் மாற்றத்தையும் கொண்டு வந்தால் மட்டுமே இன்றைய கல்வித் தரம் உயரும் என்பது தெளிவு.

முடிவுரை

தமிழர்களில் கல்விமுறை பாரம்பரியம் மிக்கது. அது எல்லா காலத்திற்கும் ஏற்றது. பிற்கால ஆட்சி மாற்றத்தாலும் மேலைநாட்டு கல்வி முறையின் மீதான மோகத்தாலும் மேலை நாட்டு மொழிகள் மீதான மோகத்தாலும் இன்றைய கல்விமுறையில் பல மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. அதன் விளைவாக இன்று நம் பிள்ளைகள் தாய் மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களை எழுத தெரியாமலும் நூல்களை வாசிக்கத் தெரியாமலும் இருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இச்சூழலில் கல்வியாளர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் ஒன்றிணைந்து நம் குழந்தைகளின் எதிர்கால நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தி மாணவர்களின் எதிர்காலத்தை ஒளிர்வடைய செய்ய வேண்டும் என இக்கட்டுரை வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்புகள்

- [1] கணியன்பாலன். *பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும்* புத்தகம் -1. நியூசெஞ்சுரி புக ஹவுஸ், சென்னை, 2023.
- [2] பியூலா ரெய்னீஸ். *உளவியல் கற்றலும் மனித மேம்பாடும்*. ஸ்ரீகிருஷ்ணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2014.
- [3] அரவிந்தர் ஸ்ரீ. கல்வி. ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரம டிரஸ்ட், புதுச்சேரி, 2016.
- [4] வரதராசன். மு. கல்வி. பாரி நிலையம், சென்னை, 2002.
- [5] சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம். *திருக்குறள் சிற்பி உரை*. தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2018.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Language and Phonetic System of South Indian Languages

M. Malar, Assistant Professor of Tamil, Adhyanan College of Arts and Sciences for Women,
Uthangarai., Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1112-4290>

DOI: 10.5281/zenodo.14250197

Received: 25 August 2024; Revised: 26 September 2024; Accepted: 28 September 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

Tamil language and its phonetic system are unique. The other South Indian languages such as Telugu, Kannada, Malayalam, Tulu etc has similar patterns and has very close association with Tamil. In uttering a sound the mouth and the respiratory system helps to produce it. The organs of the body such as the lungs, larynx, vocal cords, tongue, uvula, teeth, palate, and nostrils are used to produce sounds. The sounds are produced while the air from the lungs flows freely or it is connected with the oral organs. These organs helps to produce sounds and also perform other functions such as assimilation and elision process. Language is the primary reason for human communication and identification and preserving the language has been done by the use of the correct phonetic system in a language. The basic sounds that give meaning to the language are called phonemes. Alternative forms of the same sound that differ in place and effort without changing the meaning can be called allophones. There are double consonants in the major South Indian languages, especially Tamil. As a rule, when the vowels come at the initial stage, the double consonants appear next to it. In South Indian languages, it can be seen that the root words stand alone and function as words. All adverbs are formed as inflectional forms in these languages. Sounds can be divided into two categories: vowels and consonants. In Tamil language, it is clear to understand. This article examines the nature and sound function of South Indian languages.

Keywords: Language, Phonetic System, South Indian Languages, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Tulu.

References

- [1] Dr. M. John Samuel. *Thenindiya Mozhigalin Oppaivu*. Asiyaviyal Niruvanam, Chennai.
- [2] Pulavar. K. Govindhan. K. Rathinam. Dr. Kalduvellin *Thenindiya Mozhigalin Oppilakkanam*. Mullai Nilayam, Chennai - 600 017.
- [3] Mu. Varatharajanar. *Tamilmozhi Varalaru*. Manivasagar Pathippagam, Chennai – 800 108
- [4] *Caldwell Oppilakkanam*. Saiva Siddantha Noolpathippuk Kazhagam, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தென்னிந்திய மொழிகளின் மொழியும் ஒலி அமைப்பும்

ம. மலர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அதியமான் மகளிர் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி, ஊத்தங்கரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1112-4290>

DOI: 10.5281/zenodo.14250197

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பேசுவோரின் ஒலிகளை வேறுபடுத்தி ஒலிப்பதற்கு அவர்களின் உடலில் அமைந்துள்ள நுரையீரல், குரல்வளை, ஒலித்தசைகள், நா, இதழ், பல், அண்ணம், மூக்கறை போன்ற பல உறுப்புக்களும் கருவியாக அமைகின்றன. நுரையீரலிருந்து புறப்படும் காற்று இவ்வுறுப்புகளில் தடையற்று வெளிப்படும்போது எல்லா வகையான ஒலிகளும் பிறக்கின்றன. இவ்வுறுப்புகள் ஒலிகளை எழுப்புவதோடு உண்டல், சுவாசித்தல் போன்ற பிறபணிகளையும் செய்கின்றன. மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கும் மொழியை வாழவைப்பதற்கும் முதன்மை காரணமாக இருப்பது ஒலியேயாகும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் பொருள் வேறுபாட்டைத் தரும் அடிப்படை ஒலிகளை முதல் ஒலிகள் அல்லது ஒலியன்கள் (Phonemes) என்று கூறுவர். பொருள் வேறுபாட்டினைத் தறாமல் இடத்தாலும் முயற்சியாலும் வேறுபட்டு அமையும் ஒரே ஒலியனின் மாற்று வடிவங்களைத் துணை ஒலிகள் (Allophones) என்று கூறலாம். தென்னிந்திய மொழிகளில் இரட்டை மெய்கள் (double consonants) பொதுவாக மொழி முதலில் குற்றியல்கள் வரும்போது அதையடுத்து இரட்டை மெய் இடம்பெறுகின்றன. தென்னிந்திய மொழிகளில் அடிச்சொற்கள் தனித்து நின்று சொல்லாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். வினையடிச் சொற்களெல்லாம் இம்மொழிகளில் ஏவல் வடிவங்களாக அமைகிறது. ஒலிகளை உயிரொலிகள் என்றும் மெய்யொலிகள் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். இக்கட்டுரை தென்னிந்திய மொழிகளின் தன்மையையும் ஒலி செயல்பாட்டினையும் ஆராய்கிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: மொழி, ஒலிப்பு முறை, தென்னிந்திய மொழிகள், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு.

தொடக்கம்

பேசுவோரின் குரலிலிருந்து தோன்றிப் பொருளுடைய குறியீடுகளாக அமைந்து, கேட்போருக்கு உணர்த்த வேண்டிய பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் ஒலிக்கூட்டங்களின் ஓர் ஒழுங்குப்பட்ட இணைப்பே மொழியாகின்றது. எனவே மொழிக்கு அடிப்படையாக அமைவது ஒலி என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வொலிகள் பேசுவோர், கேட்போர் ஆகியோரின் மூளைகளும் உள்ளங்களும் உறவுக்கொள்ளத்தக்கத் தொர்பினை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒருவர் எழுப்பும் பொருள் பொதிந்த ஒலிக்கூட்டங்களின் இணைப்பை ஏனையோர் புரிந்துகொள்ளச்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சற்று கடினமாக இருந்தால் அதனை ஒரே மொழியின் மற்றொரு திரிந்த வடிவம் அல்லது வட்டார வழக்கு என்றும், புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையெனில் அதனை வேறொருமொழி என்றும் எளிதில் உணரலாம். பேசுவோரின் ஒலிகளை வேறுபடுத்தி ஒலிப்பதற்கு அவர்களின் உடலில் அமைந்துள்ள நுரையீரல், குரல்வளை, ஒலித்தசைகள், நா, இதழ், பல், அண்ணம், மூக்கறை போன்ற பல உறுப்புக்களும் கருவியாக அமைகின்றன. நுரையீரலிருந்து புறப்படும் காற்று இவ்வுறுப்புகளில் தடையற்று வெளிப்படும்போது எல்லா வகையான ஒலிகளும் பிறக்கின்றன. இவ்வுறுப்புகள் ஒலிகளை எழுப்புவதோடு உண்டல், சுவாசித்தல் போன்ற பிறபணிகளையும் செய்கின்றன. மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கும் மொழியை வாழவைப்பதற்கும் முதன்மை காரணமாக இருப்பது ஒலியேயாகும். ஒலியை வெளிப்படுத்த உடலில் உள்ள உறுப்புகள் மிக முக்கிய காரணியாக அமைவதை இவ்வாய்வின் வழி உணரலாம்.

முதல் ஒலியும் துணை ஒலியும்

ஒவ்வொரு மொழியிலும் பொருள் வேறுபாட்டைத் தரும் அடிப்படை ஒலிகளை முதல் ஒலிகள் அல்லது ஒலியன்கள் (Phonemes) என்று கூறுவர். பொருள் வேறுபாட்டினைத் தராமல் இடத்தாலும் முயற்சியாலும் வேறுபட்டு அமையும் ஒரே ஒலியனின் மாற்று வடிவங்களைத் துணை ஒலிகள் (Allophones) என்று கூறலாம். தமிழைப் பொறுத்த வரையில் க், ச், ட், த், ப் போன்ற வல்லொலிகள் ஒலியன்களாகவும் 'g, j, d, d, b' போன்றன துணை ஒலிகளாகவும் அமைகின்றன. ஒரு மொழியின் ஒலியன்கள் அடுத்த மொழியில் துணை ஒலிகளாக அமைவதையும் காணலாம். தமிழில் 'ப்' ஒலியனாகவும் 'b' துணை ஒலியாகவும், ஆங்கில மொழியில் 'p', 'b' ஆகிய இரண்டும் ஒலியனாக அமைவதை உணரலாம். பழந்தமிழர் அடிப்படை ஒலிகளை முதலெழுத்துக்கள் என்றும் சார்ந்து வரும் ஒலிகளைச் சார்பெழுத்துக்கள் என்றும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு பிரித்த முறையினை பேராசிரியர் டானியல் ஜோன்ஸ் போன்ற மேல்நாட்டு ஒலியியல் அறிஞர்கள் பாராட்டுவதை அறியமுடிகிறது. (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப.64)

உயிரொலி இயைபு

இரு வேறுபட்ட ஒலிகள் ஒர் இனத்தைச் சார்ந்த ஒலிகளாக மாறுவதை ஓரினமாதல் (Assimilation) என்று கூறலாம். இவ்வோரினமாதலைப் பெரும்பான்மை மெய்யொலிகளிலும் சிறுபான்மை உயிரொலிகளிலும் காணலாம். உயிரொலிகளில் ஏற்படும் ஓரினமாதலை 'Harmonic Sequence of Vowels' என்ற சிறு தலைப்பில் தனியாக ஆய்கின்றார். டாக்டர் கால்டுவெல். இத்தகைய ஒலிமாற்றம் சித்திய மொழியினத்தைச் சார்ந்த துருக்கி மொழி, பினீசிய மொழி, மங்கோலிய மொழி போன்றவற்றிலும் இடம் பெறுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தென்னிந்திய மொழிகளைப் பொருத்தவரையில் இவ்வியைபு தெலுங்கு மொழியில் அதிகமாக உள்ளது என்பதை இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது.

தானி + கு > தானிகி

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆவு+னி > ஆவூனு (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 93)

இவ்விரு தெலுங்குச் சொற்களில் முதல் சொல்லிலுள்ள கு என்னும் நான்காம் வேற்றுமையுருபு 'கி' என்று திரிந்தது. அதாவது முன்னுயிர் + பின்னுயிர் = முன்னுயிர் + முன்னுயிர் என்று ஒர்னமாகிறது. அவ்வாறே இரண்டாவது சொல்லிலுள்ள 'னி' என்னும் உருபு 'னு' என்று மாறுவது தென்னிந்திய மொழிகளின் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. துளு மொழியிலும் இத்தகைய ஒலி மாற்றம் இடம் பெறுகின்றது. தமிழில் அன்றி, இன்றி என்னும் வினையெச்சங்களிலுள்ள 'இ' கரம், 'உ' கரமாகத் திரிவதற்கு நன்னூலார் இலக்கணமும் வகுக்கின்றார்.

நாளன்றி + போகி > நாளன்று போகி (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 93)

இம்மாற்றங்கள் எல்லாம் முயற்சி எளிமை நோக்கி ஏற்படுவது என்பதை தெளிவாகின்றது.

இரட்டைமெய் தனிமெய்யாதல்

தென்னிந்திய மொழிகளில் இரட்டை மெய்கள் (double consonants) பொதுவாக மொழி முதலில் குற்றுயிர்கள் வரும்போது அதையடுத்து இரட்டை மெய் இடம்பெறுகின்றன. ஆனால் இத்தகைய சொற்களில் பின்னொட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது இந்நிலைக்கு முரண்பட்ட முடிவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன.

Ki / Ai (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப.131)

இங்கு ஐ என்னும் பின்னொட்டு தொடர்ந்து வந்ததால் 'ள' கரம் இரட்டிக்காமல் தனி மெய்யாகவே நின்று விடுகிறது. ஆனால் Killrc என்பதை தொடர்ந்து வேறொரு அசை வராததால் இரட்டை மெய் தனி மெய்யா மாறாமல் நின்று விடுகின்றது. இங்கு அடிச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வேறு அசைகள் வரும்போது இரட்டை மெய்கள் தனிமெய்யாக மாறிவிடுகின்றன. இம்மாற்றம் பெயர்ச்சொற்களிலும் வினைச்சொற்களிலும் நிகழ்கின்றது. இம்மாற்றத்தை, (C) Ve2c2_____ > (C1)vc2-v (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப.131) என்னும் வாய்ப்பாட்டால் அறியலாம்.

தென்னிந்திய மொழிகளில் சொல்லாக்கம்

தென்னிந்திய மொழிகளில் அடிச்சொற்கள் தனித்து நின்று சொல்லாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். வினையடிச் சொற்களெல்லாம் இம்மொழிகளில் ஏவல் வடிவங்களாக அமைகிறது. இதைத் தவிர வினைச்சொற்களோடு கால இடைநிலை, எதிர்மறை இடைநிலை, தன்வினை பிறவினை உருபுகள், பாலறி கிளவிகள் ஆகியன ஒட்டியொட்டி ஒட்டுநிலையாகப் பெரும்பாலான சொற்கள் பெயருக்கும் வினைக்கும் பொதுவாக நிற்பதை,

பூ - பெயர்

பூத்தது - வினை

வல்லொலிகளை இறுதியிலே கொண்டு முடியும் சொற்கள் ஒலித் துணையாக 'உ' கரத்தைப் பெற்று நிற்பதைப் பெரும்பாலான தென்னிந்திய மொழிகளில் காண முடிகிறது. இவ்வாறு

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இல்லாமல் அடிச்சொற்களோடு தனிவிசுவகர்த்திகள் இணைந்தும் சொற்கள் அமைவதைக் காணமுடிகிறது. தென்னிந்திய மொழிகளின் அடிச்சொற்கள் ஓரசைச் சொற்களாக அமைகின்றன. இவற்றோடு பொருட் சிறப்பை நோக்கி ஆக்க விசுவகர்த்திகள் இணைக்கப்படுகின்றன. அடிச்சொற்களோடு இணையும் இலக்கண விசுவகர்த்திகள் காலம், திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றை உணர்த்துகின்றது என்பதை உணரலாம். சொல்லாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனிநிலை மொழி, ஒட்டுநிலை மொழி, உட்பிணைப்புநிலை மொழி என்று மொழிகளை மூவகையாகப் பிரிப்பர். இவற்றுள் தென்னிந்திய மொழிகள் ஒட்டுநிலை மொழி என்ற பிரிவில் அடங்கும். இம்மொழிகளின் கூறுகள் அடிச்சொற்களோடு ஒட்டியொட்டி அமைந்து பொருள் தந்து நிற்கும். அடிச்சொற்களோடு இணையம் இணைப்புக்களைப் பொதுவாக,

1. இலக்கண வேறுபாடு உணர்த்தவன
2. பொருள் சிறப்புத் தருவன
3. ஒலித்துணை ஆவனம்

என்று மூன்றாகப் பகுப்பதை அறியலாம்.

உயிரொலிகளின் பிறப்பிடங்கள்

ஒலிகளை உயிரொலிகள் என்றும் மெய்யொலிகள் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். நுரையீரலிலிருந்து புறப்பட்டு வாய்ப்பகுதிக்கு வரும் காற்று பல்வேறு பகுதிகளில் தடைப்படும்போது மெய்யொலிகளும், உயிரொலிகள் குரல்வளையிலேயே ஒலிப்பைப் பெற்றுவிடுகின்றன. உயிரொலிகள் பிறக்கும்போது ஒலியுறுப்புக்களில் தடை ஏற்படாததால் பொதுவாக அவற்றை நாவினது எழுச்சி, இதழினது குவிவு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூறலாம். நாவானது அடியில் படிந்திருக்கும் நிலையில் 'அ' கரமும் முன்னோக்கி மேலெழும்போது 'இ' கரமும் பின்னோக்கி மேலெழும் போது 'உ' கர ஒலியும் பிறக்கின்றன. மெய்யொலிகளின் பிறப்பிடங்களை போன்று உயிரொலிகளின் பிறப்பிடங்களை ஒலிக்கும் இடத்தை வைத்து விளக்குவது எளிமையானதாகும். எனவே, ஆங்கில மொழியின் உயிரொலிகளை வரைபடம் மூலம் வரைந்து காட்டி அவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு பேராசிரியர் டானியல் ஜோன்ஸ் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். அதுபோன்று தமிழ் மொழியின் உயிரொலிகளின் பிறப்பிடத்தையும் முக்கோணத்தின் முனைகளுக்கு ஒப்பிட்டு விளக்குவது எளிமையாகும் என்பதை உணரலாம்.

(பின்) உ, ஊ

இ, ஈ (முன்)

(இடை) ஒ, ஓ

எ, ஏ (இடை)

அ, ஆ (கீழ்) (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 65)

இந்தியாவின் எல்லா பகுதிகளிலும் உயிர் எழுத்துக்களின் ஒலிகள் சமஸ்கிருதம், தென்னிந்தியம் இரண்டு மொழிகளிலும் ஒன்றுபோல் ஒலிக்கப்படும். வங்க மொழியில் மட்டும்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

‘அ’ வை ‘ஒ’ என ஒலிப்பர். தமிழில் ‘அ’ என்ற உயிரே மற்ற எல்லா உயிர்களிலும் கடிய ஒசையை உடையது ஆதலால் ‘ஏ’ எனவும் மாறும். இதனை,

சமஸ்கிருத ‘பலம்’

தமிழ் ‘பெலம்’ ‘ஐபம்’ ‘செபம்’ (டாக்டர் கால்டுவெல்லின் தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம். ப. 139)

இதன்மூலம் எல்லா தென்னிந்திய மொழிகளும் தன் ஒலியை உறதியாகப் பற்றி நிற்கும் என்பதை அறியலாம்.

முன் - இ,ஈ, பின் - உ,ஊ, இடை - ஒ, ஓ, எ,ஏ

பிறப்பிடம், முயற்சி ஆகியவற்றை நோக்கிப் பார்க்கும்போது ‘இ’ கரத்தோடு ‘எ’ கரமும், ‘உ’ கரத்தோடு ‘ஓ’ கரமும் தொடர்புடையன. ‘இ’ கர ‘அகர’ ஒலிகளுக்கிடையில் ‘எ’ கரம் பிறத்தலும் ‘உ’ கர ‘அ’ கர ஒலிகளுக்கிடையில் ‘ஓ’ கரம் பிறத்தலும் தெளிவாகின்றது.

இலை > எலை

இணை > எணை

சதல் > செதலு (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 82)

என்று ‘இ’ கரத்தை உச்சரிக்கும் முயற்சி சுருங்கும்போது ‘அ’ கரத்திற்கும் ‘இ’ கரத்திற்கும் இடையில் ‘எ’ கரம் பிறக்கின்றது. அவ்வாறே ‘உ’ கரத்தை உச்சரிக்கும் முயற்சி சுருங்கும்போது ‘அ’ கர உ கரங்களுக்கிடையில் ‘ஓ’ கரம் பிறக்கின்றது. இதை போலவே சோழர் கால ஒலி மாற்றங்களை இலக்கிய, இலக்கணக் கல்வெட்டுக்களைக் கொண்டு அறியலாம். பல்லவர் கால மாற்றம் சோழர் காலத்திலும் தொடர்கின்றது என்பதை அறியலாம். இதனை,

‘அ’ கரம் ‘இ’ கரமாகதல் - அதனுக்கு அதினுக்கு

அ ‘கரம்’ ‘உ’ கரமாதல் - கொண்டது - கொண்டுது

‘உ’ கரம் ‘இ’ கரமாதல் - அமுது - அமிது (தமிழ் மொழி வரலாறு, ப. 172 - 173)

என்பதை அறியலாம்.

ஒலியும் பிறப்பும்

உயிரொலிகளுள் ‘அ, ஆ’ ஆகியன நா அடியில் (tongue in lower position) படிந்திருக்கும் நிலையில் பிறப்பதால் கீழ் உயிர்கள் என்றும் ‘இ, ஈ’ ஆகியன நா முன்னோக்கி (tip of tongue) எழும் நிலையில் பிறப்பதால் முன்னுயிர்கள் என்றும், ‘ஒ, ஓ’ ஆகியன நா பின்னோக்கி (tongue in backward position) எழும் நிலையில் பிறப்பதால் பின்னுயிர்கள் என்றும், எ, ஏ ஆகியன ஒலிகளை இடை முன்னுயிர்கள் (middle front vowels) என்றும் ஒ, ஓ ஆகிய ஒலிகளை இடை பின்னுயிர்கள் (middle back vowels) என்று குறிப்பிடலாம். மேலும் உ, ஊ, ஒ, ஓ ஆகியவற்றை ஒலிக்கும்போது இதழ்குவிதல் காரணமாக இதழ்குவி உயிர்கள் (round vowels) என்றும், மற்றவற்றை இதழ்குவிடா உயிரிகள் (un round vowels) என்றும் அ, இ, உ, எ, ஒ ஆகியன குறுகி ஒலிப்பதால் குறில் ஒலிகள் என்றும், நீண்டு ஒலிக்கும் போது நெடில் ஒலிகள் என்றும் பெயர்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பெறுகின்றது. குறில் ஒலிகள் ஒலிப்பதற்குக் கடினமாக இருப்பதால் அதனை கடின உயிர்கள் என்றும், நெடில்கள் ஒலித்ததற்கு எளிமையாக இருத்தலால் அதனை எளிமை உயிர்கள் என்றும் அழைக்கலாம். குறில், நெடில் வேறுபாடு தென்னிந்திய மொழிகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதனவாக இருப்பதால் இவற்றைத் தனித்தனி முதல் ஒலிகளாகவும் ஐ, ஓள என்றும் இரண்டு ஒலிகள் உயிர் வாரிசையில் உள்ளதை அறியலாம்.

மூக்கின உயிர்கள்

உயிர் ஒலிகள் பிறக்கும்போது அண்ணத்தின் பின்பகுதியிலுள்ள தசைப்பகுதி மூக்கறை வாயிலை அடைந்து விடுவதால் காற்று வாய் வழியாகச் செல்கின்றது. சில சமயங்களில் பின் அண்ணப் பகுதியிலுள்ள தசைப்பகுதி அவ்வாறு மூக்கறை வாயிலைத் தடுக்காமல் வழி விடும்போது காற்றின் ஒரு பகுதி வாய் வழியாகவும் மறுபகுதி மூக்கு வழியாகவும் செல்லும். அப்போது பிறக்கும் உயிரொலிகளை மூக்கின உயிரிகள் என்பதை இதன் வழி அறியலாம்.

வந்தான் >Vanta (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 67)

மெய்யொலிகளின் பிறப்பிடங்கள்

நுரையீரலில் இருந்து வெளிவரும் காற்று வாய்ப்பகுதியின் பல்வேறு இடங்களில் தடைபடும்போது மெய்யொலிகள் பிறக்கின்றன. இலக்கண அறிஞர்கள் இம்மெய்யொலிகளை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று மூன்றாகப் பகுக்கப்படுகிறது. வல்லின எழுத்துகளான க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற ஆறும் மார்க்கை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும். மெய்யொலிகள் ங், ஞ், ண், ன், ன் மூக்கை இடமாகக் கொண்டும், இடையின எழுத்துக்கள் ய், ர், ல், ழ், ள் மிடற்றையும் இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும் என்பதை அறியலாம்.

ஒலியும் பிறப்பும்

தற்கால மொழிநூல் அறிஞர்கள் மெய்யொலிகளை ஒலிக்கும் உறுப்புகளாகிய இதழ், பல், அண்ணம் போன்றவற்றை ஒட்டியும், ஒலிக்கும் முறையை ஒட்டியும் வகைப்படுத்தலாம். நுரையீரலில் இருந்து வரும் காற்று குரல்வளை நாணில் அதிர்வை ஏற்படுத்தினால் ஒலிப்பு ஒலிகளும் அதிர்வை ஏற்படுத்தாவிடில் ஒலிப்பில் ஒலிகளும் பிறக்கின்றன. 'க' கர 'ங' கர மெய்யொலிகள் பிறக்கும்போது நாவின் பின்பகுதி மேலெழுந்து கடையண்ணத்தைத் தொடுகின்றது. எனவே, இவ்விரு ஒலிகளையும் பின்னண்ண ஒலிகள் என்று இட வகையாலும் பின்னண்ண தடையொலி, பின்னண்ண மூக்கொலி என்று இடமுயற்சி வகையால் ஒலிக்கப்படுவதை அறியலாம். ச், ஞ் ஆகிய ஒலிகள் இடைநா இடையண்ணத்தோடு பொருந்திருக்கும் நிலையில் பிறக்கின்றன. இவற்றை வளைநா ஒலிகள் எனலாம். த், ன் ஆகிய ஒலிகள் நாவின் நுனிபகுதியின் அடிப்பகுதியில் தொடும் நிலையில் ற், ன் ஆகிய ஒலிகள் பிறக்கின்றன. அவற்றுள் 'ன்' கரத்தை முன்னண்ண மூக்கொலி என்பர். நாவானது மேலெழுந்து முன்னண்ணத்தைத் தொடும் நிலையில் 'ர்' கரம் பிறக்கும், ல், ழ், ள் ஆகியன பிறக்கும்போது

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நாவானது வளைந்து அண்ணத்தைத் தொட, காற்று நாவின் இருமருங்கும் பிரிந்து செல்வதால் இதனைப் பிரிவழியின் மெய்கள் எனலாம்.

இ கர, எ கர, உ கர, ஒ கர மாற்றங்கள்

தென்னிந்திய மொழிகளின் உயிரொலிகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களுள் இகர, எகர, உகர, ஒகர மாற்றங்கலாக மாறுவதை அறியலாம். இவ்வொலி மாற்றங்கள் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளுக்கிடையில் மட்டுமின்றித் தமிழ்மொழியின் வாரிவடிவத்திற்கிடையேயும் பேச்சு வழக்கிற்கிடையேயும் நிகழ்வதைக் காணலாம். இதனை,

இலை > எலை (பேச்சு வழக்கு)

உலகம் > ஒலகம் (பேச்சு வழக்கு) (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 80)

என்று குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் மொழியின் இவ்விரு வடிவங்களைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாற்றம் முயற்சி எளிமை நோக்கி ஏற்படுகிறது என்பதை அறியலாம். எழும்போது இடைநிலையில் நின்று விடுவதால் 'அ' கரத்திற்கும் 'இ' கரத்திற்கும் இடையில் 'எ' கர ஒலியும் 'அ' கரத்திற்கும் 'உ' கரத்திற்கும் இடையில் 'ஒ' கர ஒலியும் பிறந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு ஒரே மொழியின் இரு வடிவங்களுக்குள் மட்டுமின்றி தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பல்வேறு மொழிகளிடையிலும் இம்மாற்றம் நிகழ்வதைக் காணமுடிகிறது.

ஒலி மாற்றங்கள் (உயிரொலிகள்)

'இ' கர, 'எ' கர மாற்றம் தென்னிந்திய மொழிகளான தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு ஆகியவற்றில் இவ்வாறு இயங்கும் என்று அறியமுடிகிறது.

இலை > இல - எலை > எலை > எலை

இறங்கி > இறங்ஙி - eragu > eraguni > eragu

இள > இள - எளெ > எளெ > லெ (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 82)

என மாறுவதை அறியலாம்.

மேலும், 'உ' கர, 'ஒ' கர மாற்றம் தென்னிந்திய மொழிகளான தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு ஆகியவற்றில் கீழ்க்கண்டவாறு இயங்கும் என்று அறியமுடிகிறது.

உடல் > உடல் - odalu > udal > odalu

உலை > உலை - ஒலை > உலை > ஒலை

குடை > குட - kode > kode > godugu (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 82)

இத்தகைய உயிரொலிமாற்றத்தை இதன்வழி அறியமுடிகிறது.

இவ்வுயிரொலி மாற்றத்தை ஆய்ந்த பல்வேறு மொழி ஒப்பியலறிஞர்களும் பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டுகின்றனர். ஓர் ஒழுங்குப்பட்ட முறையில் அமையும் இவ்வொலி மாற்றங்குறித்து மு.கு. சுப்பையா தனது ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றில் விரிவாக விளக்கிச்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சென்றுள்ளார். அவர் கருத்துபடி மூல தென்னிந்திய 'இ' கர ஒலியை வளை நாவொலிகளாகவோ இடையினம் ஒலிகளாகவோ அகர உயிரோ அடுத்து வரும்போது இவ்வொலி 'எ' கர ஒலியாகக் கன்னடம், துளு, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளிலும், தற்கால மலையாளத்திலும் மாறுகின்றது. அவ்வாறே மூல தென்னிந்திய 'உ' கர ஒலியை மேற்கூறிய ஒலிகள் தொடர்ந்து வரும்போது அது 'ஓ' கர ஒலியாகக் கன்னடம், துளு, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளிலும் தற்காலத் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மாறுகின்றது. இதனை,

தமிழ் - புகை

கன்னடம் - hoge (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 82)

என்ற சொற்களில் 'உ' கரத்தையடுத்துக் 'க' கர ஒலியே வருகின்றது. எனினும் அது கன்னடத்தில் 'ஓ' கரமாக மாறுகின்றது. இதனை,

தமிழ் - இதழ்

கன்னடம் - எசள்

தமிழ் - இவர்

கன்னடம் - egau (தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு, ப. 82)

என்னும் சொற்களில் 'இ' கரத்தையடுத்து 'த், வ்' என்னும் ஒலிகள் வந்த போதிலும் 'இ' கரம், 'எ' கரமாக மாறுவதைக் காணலாம்.

முடிவுரை

மக்கள் பேசும் தன்மைக்கு ஏற்ப மொழிகள் மாற்றமடைகின்றன. ஒலிகள் பேசுவோர், கேட்பரின் திறனிற்கு ஏற்ப வளர்ச்சியடைகின்றன. ஒரு கூட்டங்களின் இணைப்பை மற்றவர்கள் புரிந்துக்கொள்ளும் நிலையை ஒலி என்று கூறலாம். மனிதனின் உடல் உறுப்புகள் ஒலிகளை எழுப்பும் கருவியாக அமைகின்றது. உடல் இயக்கத்திற்கு ஏற்ப ஒலி பிறக்கிறது. பொருள் வேறுபாடுத் தராமல் இடத்தாலும் முயற்சியாலும் பிறக்கின்றன. ஒரு மொழியின் ஒலி எண்கள் அடுத்த மொழியில் துணை ஒலியாக அமைகின்றது. குறில்இ நெடில் தென்னிந்திய மொழிகளில் மிகவும் இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. தென்னிந்திய மொழிகளில் மொழியும் ஒலியின் அமைப்பும் முதன்மையாக இடம் பெறுவதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாம்.

குறிப்புகள்

- [1] டாக்டர் மு. ஜான் சாமுவேல். தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பாய்வு. ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை.
- [2] புலவர் கா.கோவிந்தன், க.ரத்தனம். டாக்டர் கால்டுவெல்லின் தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம். முல்லை நிலையம், சென்னை - 600 017.
- [3] மு.வரதராசனார். தமிழ்மொழி வரலாறு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 800 108.
- [4] கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

47

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The Tradition of Saivasiddhanta Education in Sri Lanka

Dr. N. Vaman, Head & Senior Lecturer, Department of Hindu Civilization, Eastern University, Sri Lanka.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8679-0303>

DOI: 10.5281/zenodo.14250219

Received: 20 August 2024; Revised: 30 October 2024; Accepted: 30 September 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

Saiva Siddhanta is one of the Saiva philosophies that have its own unique tradition. 'Saiva' is a belief system while 'Ideology' is a process of trying to develop that belief into a real thought with an intellectual level. Therefore, Saiva Siddhanta philosophy is a philosophy that unites religious life and philosophy. There is no evidence that there was any time gap between the origin and development of Sri Lankan Saivism and Saivasiddhanta ideological traditions and the emergence and development of Tamil Nadu's Saivism and Saivasiddhanta ideological traditions. This fact can be realized by the epic literature such as "Ramayana", "Mahabharata", "Kandhapurana", "Mahavamsa" and other historical evidences showing that the primitive people of Sri Lanka are the people who worship Shiva Linga. Many books on Saiva ideology occupy a prominent place in Sri Lankan contributions to the development of Saivasiddhanta. Along with these, various activities have been carried out with the aim of popularizing Saivasiddhanta among people. Thus, Purana padanam (Epic enactment), Prasangam (Sermons), Kandanam (Critiques), Nadagam (Drama), Saivasiddhanta Education etc. are very significant. Nevertheless, this article examines the educational tradition of Saivasiddhanta in Sri Lanka.

Keywords: Saivasiddhanta, Sri Lanka, Thinnai Palli, Education.

References

- [1] Kalaivani, E. *Eelattu Saivasiddhanta Apiviruttip Paniyil Ser. Pon. Ramanathan*. Department of Hindu Civilization, University of Jaffna, 2009.
- [2] Karthikesu, K. *Sivapathasundaranar Samayanery*. Pulolliyur Saiva Periyar Sivapadasundhara Centenary Commemoration, Sivapadasundara Centenary Council, Jaffna, 1978.
- [3] Vaithiyalingam, M. "Panditamani and Religious Propaganda." *Pandithamani Ninaivu Malar*, Ilakiya Kalanithi Pandithamani C. Kanapathipillai Book Publishing House, Urumbrai, Jaffna, 1989.
- [4] Vedanathan, M. (Ed.), "Savism ideals and contribution of Sri Lankans." *International Saivism Conference*, University of Jaffna, 2017.
- [5] Kandiah, M. "Traces of the Jaffna Scientific Genius in the Development of Saiva Siddhanta." *Tiruvati Lilavati Ramanathan Memorial*, Sivathambi Institute of Tamil Studies, Colombo, 1994.
- [6] Jebenesan, S. *Modernization of Tamil and Americanization*, Kumaran Books, Colombo, 2007.
- [7] Kandiah, M. "Eezhatuch Saivasiddhanta Ancient Excellences." *Sivatamil Research Papers*, Thellipalai Sri Durkadevi Devasthanam, Jaffna, 1985.
- [8] Prasanthan, S., *Satavathani Na.Kathiraivellai*, Colombo Tamil Society, Colombo, 2009.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

இலங்கையில் சைவசித்தாந்தக் கல்வி மரபு

கலாநிதி நா. வாமன், தலைவர், சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8679-0303>

DOI: 10.5281/zenodo.14250219

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சைவ மெய்யியல்களில் ஒன்றான சைவசித்தாந்தம் தனக்கெனத் தனிப் பாரம்பரியத்தை உடையது. 'சைவம்' என்பது நம்பிக்கையுணர்வுசார் நெறி எனில் 'சித்தாந்தம்' அந்த நம்பிக்கையுணர்வினை அறிவுநிலையுடன் கூடிய மெய்யியற் சிந்தனையாக உருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியின் செயற்றிட்டமாகும். எனவே சைவசித்தாந்த மெய்யியலானது சமய வாழ்வையும், தத்துவத்தினையும் ஒன்றிணைக்கும் மெய்யியற் சிந்தனையாகும். இலங்கைச் சைவ சமய, சைவ சித்தாந்த மரபுகளின் தோற்ற வளர்ச்சிகளுக்கும், தமிழகத்துச் சைவ சமய, சைவ சித்தாந்த மரபுகளின் தோற்ற வளர்ச்சிகளுக்குமிடையே காலவிடைவெளிகள் எதுவும் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இல்லை. இவ்வுண்மையினை, இராமாயணம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம், மகாவம்சம் முதலான இலக்கியங்களும், பிற வரலாற்றுச் சான்றுகளும், இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் இலிங்க வழிபாட்டையுடைய மக்கள் என எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு இலங்கையரின் பங்களிப்புகள் என்ற வகையில் நூல்கள் பிரதான இடம் பெறுகின்றன. இவற்றுடன், சைவசித்தாந்தத்தை மக்கள்மயப்படுத்தும் நோக்கில் பல்வேறு செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் புராணபடனம், பிரசங்கம், கண்டனம், நாடகம், சைவசித்தாந்த கல்வி முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் சைவசித்தாந்தக் கல்வி மரபு குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

முக்கியச் சொற்கள்: சைவசித்தாந்தம், இலங்கை, திண்ணைப் பள்ளி, கல்வி.

அறிமுகம்

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்ற தத்துவமாக சைவசித்தாந்தம் விளங்குகின்றது. இலங்கையின் தொன்மைச் சமயங்களில் ஒன்றாகச் சைவம் விளங்குவது போல மெய்யியல்களுள் ஒன்றாகச் சைவசித்தாந்தம் விளங்குகிறது. இலங்கையில் இதுவரை நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், கிடைக்கப்பெற்ற ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது சைவசித்தாந்தம் தொடர்பான கருத்துத் தொடக்கத்தினை கி.பி 17ஆம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவரான யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவரிடத்திலேயே காணமுடிகின்றது. இலங்கைத் தமிழ் மக்களது சைவசித்தாந்த வரலாற்றை

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முறைப்படி ஆரம்பித்து வைத்ததுடன் நில்லாது அவர்களுக்குச் சைவசித்தாந்தக் கல்வியில் பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தவும் ஞானப்பிரகாசர் காரணமாக அமைந்துள்ளார்.

சைவசித்தாந்தச் செல்நெறியில் இலங்கையரின் பல்வகைமைச் செயற்பாடுகள் எனும் விடயத்தின் வழி சைவசித்தாந்தத்தை மக்கள்மயப்படுத்தும் நோக்கில் பல்வேறு செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. புராணபடனம், பிரசங்கம், கண்டனம், நாடகம், சைவசித்தாந்த வகுப்புக்கள் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரியங்களில் ஒன்றாக இருந்து வளர்ச்சியடைந்த, கல்விமரபுகளில் சைவசித்தாந்தக் கல்வி பிரதானமானது. நவீன பாடசாலைக் கல்விமுறைகள் வளர்ச்சியடையாத காலத்தில் குருகுலக்கல்வி, திண்ணைக்கல்வி போன்ற கல்விமரபுகள் சைவசித்தாந்தக் கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயக்கல்விக்கு முதன்மையளித்துள்ளமையினை வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. சைவசித்தாந்தக்கல்வி மரபு இலங்கையில்; திண்ணைப் பள்ளிகள் மற்றும் மடங்களின் ஊடாக, குருகுலக்கல்வி மரபில் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. திண்ணைப் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் ஒரு மரத்தடியில் அல்லது வீட்டுத்திண்ணையில் நடைபெற்றுவந்தன. மாணவர்கள் நிலத்தில் சப்பாணிகட்டி உட்கார்ந்து தமக்கு முன்னால் பரப்பப்பட்டிருந்த புழுதிமணலில் எழுதக் கற்றுக்கொள்வார்கள். ஏட்டுச்சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துக்களை அடையாளம் காணும் திறன் ஏற்படும்வரை இத்தகைய படிப்பு தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கும். (எஸ்.ஜெபநேசன்,2009:19) மேலும் இவற்றில் நடைதம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், நிகண்டு, வைத்தியம், சோதிடம் என்பனவும் போதிக்கப்பட்டன எனத்தெரிகிறது. (மேலது:19) இவற்றுடன் சமய சாஸ்திரங்கள், சமஸ்கிருத நாகர, கிரந்த எழுத்துக்கள் என்பனவும் கற்பிக்கப்பட்டன.

ஆறுமுகநாவலராலும், அவரது மரபினராலும் சைவ எழுச்சியுடன் உருவாக்கப்பட்ட நவீன பாடசாலைக் கல்வித்திட்டமுறை, இலங்கை அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்கும் வரை சைவசித்தாந்தக்கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் உந்துதலாக அமைந்தது. தனி ஆளுமைகளாலும், சைவசமய நிறுவனங்களாலும் இச்சைவசித்தாந்தக் கல்வி முன்னெடுக்கப்பட்டது. சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடத்துவதில் பலர் ஆர்வம் செலுத்தினாலும், சேர் பொன்.இராமநாதன், த.கைலாசப்பிள்ளை, நா.கதிரைவேற்பிள்ளை, சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரனார், ம.வே.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரின் பங்களிப்புக்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சேர் பொன். இராமநாதன்

சேர் பொன். இராமநாதன் சைவப் பிள்ளைகள் சைவச்சூழலிலேயே கற்க வேண்டும் என்ற நாவலரின் கொள்கையை பின்பற்றிச் செயற்பட்டவராவார். இவர் சைவப் பெண்பிள்ளைகளுக்காக ஆசியாவிலே நிறுவப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பற்ற முதலாவது பெண்கள் கல்லூரியாகிய இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியை 1913இல் யாழ்ப்பாணம்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மருதனார் மடத்தில் நிறுவிய பெருமைக்குரியவர். இக்கல்லூரியின் வகுப்பறைகளின் மேல்மாடியில் 1000 மாணவர்கள் நின்று வழிபடக்கூடிய மண்டபத்தோடு கூடிய நடராஜர் ஆலயத்தையும் அவர் அமைத்துக் கொடுத்தமை சைவசித்தாந்தத்தின்பால் அவர் கொண்டிருந்த ஆறாக்காதலை வெளிக்காட்டுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மிஷனரிகளின் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராகச் சைவத்தை நிலைநாட்ட நிறுவப்பட்ட இக்கல்லூரி சைவக் கல்வியை பெண் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவதில் முன்னின்றுழைத்தது. அதேபோல ஆண்களுக்கும் ஒரு சைவப்பாடசாலை தேவை என்பதையுணர்ந்த இவர், 1921ஆம் ஆண்டு யாழ்.திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நிறுவி சைவப் பணிபுரிந்தார். இவ்விரு கல்லூரிகளிலும் சிலகாலம் சைவசித்தாந்தம் பற்றிய கருத்துரையாடல்களும், ஆசிரியப் பயிற்சியும் இடம்பெற்றதாக அறியப்படுகின்றது. (வேதநாதன், மா., 2017: 1164)

இராமநாதனால் உருவாக்கப்பட்ட பரமேஸ்வராக் கல்லூரி பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாகப் பரிணமித்தது. அங்கு இந்துநாகரிகத்துறை, மெய்யியல் துறை, சைவசித்தாந்தத் துறை என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டு சைவக் கல்வியும், சைவசித்தாந்தக் கல்வியும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. உலகப் பல்கலைக்கழகங்கள் எதிலும் இல்லாத வகையில் இந்துநாகரிகத்திற்கென தனியொரு துறையாக, இந்துநாகரிகத்துறையை ஆரம்பித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் சிறப்புப் பெறுவதற்கும், சைவசித்தாந்தத்தை ஒரு கலாசார ஊடகமாக நிலைபெறச் செய்வதற்கும் இராமநாதனின் தீர்க்க தரிசனமான கல்விச் செயற்பாடுகளே காரணமாய் அமைந்தன. (கலைவாணி, இ., 2009:18)

த. கைலாசப்பிள்ளை

நாவலரின் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் முகாமையாளர் பொறுப்பை 1910இல் ஏற்ற கைலாசப்பிள்ளை, பின் 1917ஆம் ஆண்டு; அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் இவ்வித்தியாசாலையின் ஒரு பகுதியிலே அரசினரது உதவியோடு ஒரு காவியப் பாடசாலையையும் அமைத்து சைவசித்தாந்த வகுப்பினை நடத்தினார். இதன் நோக்கம் அப்பணிகளை மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். அந்த நோக்கம் கைலாசப்பிள்ளை அவர்கள் வாழ்ந்த சமகாலத்திலேயே வெற்றி கண்டது. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, க.குருமூர்த்தி ஐயர், பண்டிதர் சி.கதிரிப்பிள்ளை, அச்சுவேலி குமாரசுவாமிக் குருக்கள் முதலிய பதினெண்மர் பயின்று, பின்நாட்களில் தம் வாழ்வை சைவத்திற்காகவும், சைவசித்தாந்தத்திற்காகவும் அர்ப்பணித்து பணியாற்றியமை முக்கிய விடயமாகும். 1889இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பாடசாலையாக தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்டவர்களுள் த. கைலாசப்பிள்ளையும் குறிப்பிடத்தக்கவொருவராவார். இக்கல்லூரியில் சிலகாலம் சைவசமய, சித்தாந்தப் பாடநெறிகளை அவர் கற்பித்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது.

சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை

ஆரம்பத்தில் புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் உதவியாசிரியராகப் பணிபுரிந்த கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள், பின் 1897ஆம் ஆண்டிலிருந்து தன் தமிழ் ஆசிரியப் பணியை வேப்பேரி உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், சென்தோம் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் செவ்வனவே மேற்கொண்டு வந்ததோடு, மரபுத் தமிழ் குருகுலப் பாரம்பரியத்திலும் பல மாணவர்களுக்கு ஆசிரியராக விளங்கி சைவத்தையும், சைவசித்தாந்தத்தையும், வாழ்வியல் அறங்களையும் விளக்கும் நூல்களைப் போதித்து வந்துள்ளார். நிறுவன மயப்பட்ட பாடசாலைக் கல்விப் போதனைகளின்போதும், குருகுலக் கல்விப் போதனைகளின்போதும் திறமைமிக்க ஆசிரியராக விளங்கி மாணவர்களை வளப்படுத்தினார் என்பர். இவரிடம் கல்வி கற்றுக்கொண்ட மாணவர்கள் பின்நாட்களில் இவரைப் பற்றி கூறிய குறிப்புக்களிலிருந்து இவரின் கற்பித்தல் ஆளுமையை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பல மரபுத் தமிழ் நூல்களையும், சித்தாந்த நூல்களையும், யாப்பியலையும், கற்பித்த இவரிடமிருந்து கண்டனநுட்பத்திறத்தையும் மாணவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மாணவர்கள் விரும்புகின்ற துறையிலேயே அவர்களை வழிநடத்தும் எண்ணம் கொண்டிருந்த பிள்ளையவர்கள் திரு.வி.கல்யாணசுந்தரமுதலியாரை (திரு.வி.க) உரைநடைப் பயிற்சிக்கென பெரிய புராணக் கதைகளை மீளமீள எழுதும்படி ஆற்றுப்படுத்தினார் எனவும், அக் காரணத்தினாலேயே அவர் சிறந்ததொரு பெரியபுராண அறிஞராகவும், நற்றமிழ் நடை வல்லுநராகவும் உருவாகமுடிந்தது எனவும் அவரே கூறியிருப்பதனைத் திரு.வி.க அவர்களின் குறிப்புக்களிலிருந்தே அறியமுடிகின்றது.

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார்

கிராமங்களிலே சைவப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபிப்பதில் முன்னின்று செயற்பட்ட சிவபாதசுந்தரனார், அன்றைய அரசாங்கத்தின் கல்விப் பகுதியில் தனக்கிருந்த செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தோறும் சைவசமய சித்தாந்தக் கல்வி நிரந்தரமாக இடம்பெறவும், கல்லூரி உயர் வகுப்புப் பரீட்சைகளுக்கு சைவசமயப் பண்பாடும், சைவசித்தாந்தமும் பாடமாக அமையவும் வழிசமைத்தார். இவரது முயற்சிகளால் இன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இந்துநாகரிகம், இந்து மெய்யியல் முதலிய அறிவுத் துறைகள் உருவாக்கப்பட்டு பெரும்பாலான சைவ மாணவர்கள் சைவசித்தாந்தத்தையும், சைவத்தையும் கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை சிறப்பாகும். (வேதநாதன், மா., 2017: 1132)

தான் பேசுவதொன்று, செய்வதொன்று என்றில்லாது தான் பேசும் சைவசித்தாந்த உண்மைகளையே வாழ்விலும் கடைப்பிடித்து சித்தாந்த சமய வாழ்வு வாழ்ந்து அதனையே தன்னுடைய மாணவ பரம்பரைக்கும் போதித்தருளினார் சைவப்பெரியார். எதுவித கல்வியறிவும் இல்லாத மாணவர்களைக்கூட தன் அபார திறமையால் சைவசமயிகளாகவும், சித்தாந்திகளாகவும் மாற்றியமைத்தார் என்பர். இதனால் இவரிடம் நாடெங்கிலுமிருந்தும்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவ்வாறான பிள்ளைகளே கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டார்கள். இவர் அதிபராகவிருந்த விக்டோறியாக் கல்லூரி ஏனைய கல்லூரிகளைப் போல் அல்லாது சீர்திருத்தக் கழகமாகவும் விளங்கியது. கல்வியோடு, சமயப் போதனைகளும் இடம்பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மறுபிறப்புத் தூஷண பரிகாரம், சைவபோதம் - 2ஆம் பாகம், கந்தபுராணச் சுருக்கம், உளநூல், அகநூல், திருவருட்பயன் விரிவுரை, சைவக்கிரியை விளக்கம், திருப்பெரு வடிவம், சைவசித்தாந்த ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் முதலியவை மாணவர்களின் சந்தேகங்களை போக்கும் நோக்கிலேயே எழுதப்பட்டவை என்பர். அவரது கற்பித்தல் முறை தொடர்பாக க. கார்த்திகேசு மேல்வருமாறு குறிப்பிடுவார். (1978: 09) மேலும்,

“மாணவர்களுக்கான வகுப்பு நேரங்களில் மாணவர்களிடம் சில வினாக்களை வினவுவார்கள். மாணவர்களிடமிருந்த பதில்கள் வராதவிடத்து சற்றுச் சிந்தித்துச் சொல்லுங்கள் என்று கூறி மாணவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டுவார்கள். அதில் பதில் கிடைக்காதவிடத்து தானே தருக்க ரீதியான விடையைக் கூறி முடிப்பார்கள். சமய பாட வகுப்புக்களும் இவ்வாறே அமைந்தன. சமய பாட வகுப்புக்களில் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையாக சைவசித்தாந்த உண்மைகளே வந்து நிற்கும் என்று குறிப்பிடும் அவர் மேலும், “நாம் மனிதர்களாகப் பிறந்தது ஏன்? தக்க பதில் வேண்டும் யோசித்துச் சொல்லுங்கள்? (மாணவர்கள் திகைத்து நிற்பர்) என்ன யோசித்து நிற்கின்றீர்கள்? இது தெரியாதா? கூத்துக்கள், படக்காட்சிகள், வானவிளையாட்டு, சதிர் விளையாட்டு முதலிய காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கவா? அல்லது மேளக் கச்சேரி, சங்கீதம், முதலிய இன்னிசைகளைக் கேட்டு மகிழ்வா? அல்லது நல்ல சென்ரு முதலிய வாசனைத் திரவியங்களை முகந்து இன்புறவா? அன்றி நல்ல ஆடையாபரணாதிகளை அணிந்து மகிழ்வா? அல்லது ஆடு, கோழிகளைப் பலியிட்டு அவற்றின் ஊனை உண்டு சுகிக்கவா? இன்றேல் “கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொடி கண்ணே யுள்” என்ற பொய்யாமொழி பொருண்மைக்கு ஏற்ப மங்கையர் போகத்தை நுகர்ந்து சுகிக்கவா? இவற்றுள் எதற்காக என்று எண்ணுகின்றீர்கள்?” என்று மாணவர்களைத் தூண்டி கேள்வி கேட்பார். புலால் உண்ணுதல் முதலான மேற்கூறிய விடயங்களைச் செய்யும் சில மாணவர்கள் தாம் செய்வது தவறே என்று உள்ளப்பூர்வமாக எண்ணும்படியான நாகூக்கான பேச்சாக அவரது பாடம் அமையும். அக் கேள்விகளுக்குப் பின் தானே சைவசித்தாந்தக் கண்ணோட்டத்தில் நின்று விடை பகர்வார். அது மாணவர்களுக்கு மிகவும் விளங்கக்கூடியதாக அமையும்.” (சைவப்பெரியார்) என்கிறார்

ம.வே.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரனாரிடம் கல்வி பயின்ற அவரது மருமகனான ம.வே.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை பின்னாட்களில் மாணவர்களுக்கு சைவசித்தாந்தக் கல்வியை போதித்தவராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் உருவான இளைஞர் கழகத்தை ஆரம்பத்தில் வழிநடத்திய பிள்ளை, அவ்விளைஞர் கழகத்தை சைவப் பணியாற்றும்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கழகமாக மாற்றத் தலைப்பட்டார். மேற்கத்தேயர்கள் மத்தியில் சைவசித்தாந்த வாழ்வியலையும், சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் கொண்டு சேர்க்க ஆங்கில மொழியூடான கல்வி முறை அவசியம் எனவுணர்ந்த பிள்ளை தானும் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி பெற்றதோடு இளைஞர் கழகத்திலும் ஆங்கிலத்தைப் போதித்து அவர்களையும் வழிகாட்டினார் என்பர்.

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை

நாவலரின் மரபு வழியில் வந்தவரான பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்திய ஒருவராவார். பொ. கைலாசபதியும், அச்சவேலி மு. வைத்தியலிங்கமும் இவருடைய சமகால நண்பர்களாக அறியப்படுகின்றார்கள். அச்சவேலி மு. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் பண்டிதமணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

ஆரம்பத்தில் தமிழிலக்கியத்தோடும், இலக்கணத்தோடும், காலம்போக்கிய பண்டிதர் அவர்கள் பின்னர் சமயப் பிரசாரகர் என்ற பெயரில் தொழிற்படா விட்டாலும் தன்னாலியன்றதைச் செய்தார். வீட்டிலே சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தினார், சமயக் கட்டுரைகளையும், சமய நூல்களையும் எழுதினார். சமயம் சம்பந்தமான பிரசங்கங்களையும் செய்தார் (வைத்தியலிங்கம், மு., 1989: 60)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவருடைய இக்கூற்றிலிருந்து பண்டிதமணி வீட்டிலேயே திண்ணைப் பள்ளியைத் தொடங்கி அங்கு சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தி வந்தார் என்பது அறியப்படுகிறது. பிற்காலங்களில் இவர் வீட்டையே ஆச்சிரமமாக ஒன்றை உருவாக்கி அவ்வாச்சிரமத்திலும் சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தியுள்ளார். வாரந்தோறும் வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் இவ்வகுப்புக்கள் இடம்பெற்றன. இங்கே சிவஞானபோதம் முழுவதும் உரையுடன் போதிக்கப்பட்டது. இந்த சித்தாந்த வகுப்பில், சாதாரண மாணவர்களைக் காட்டிலும், பண்டிதர்கள், பட்டதாரிகள், அப்புக்காத்துமார் முதலியோரே அதிகமாகச் சித்தாந்தம் கற்றார்கள். மாணவர்களுக்குச் சைவசித்தாந்தம் கற்பிக்கத் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து மிகப் பெரியதொரு சித்தாந்தியாக உருமாறினார் பண்டிதமணி. இவரது சித்தாந்த ஆளுமையினைக் கேள்வியுற்ற இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் இவரது சைவசித்தாந்த ஆச்சிரமத்திற்கு அவரைத் தேடிச் சென்று சைவசித்தாந்த உண்மைகளைக் கேட்டு அதனை ஒலிப்பதிவு செய்து தங்கள் வானொலியில் அத்வைத சிந்தனை என்ற தலைப்பில் ஒலிபரப்புச் செய்தார்கள் என்பதும் முக்கிய விடயமாகும்.

முடிவுரை

சைவசித்தாந்தத்தை மக்கள்மயப்படுத்தும் சிறந்த நோக்கில் பல்வேறு செயற்பாடுகள் சைவசித்தாந்த அறிஞர்களால் இலங்கையில் முன்னெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் இவ்வறிஞர்கள் மிக முக்கிய சைவத்தொண்டாற்றியவர் ஆவர்.

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குறிப்புகள்

- [1] கலைவாணி, இ. ஈழத்து சைவசித்தாந்த அபிவிருத்திப் பணியில் சேர். பொன். இராமநாதன். இந்துநாகரிகத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 2009.
- [2] கார்த்திகேசு, க, சிவபாதசுந்தரனார் சமயநெறி, புலோலியூர் சைவப் பெரியார் ச.சிவபாதசுந்தரனார் நூற்றாண்டு விழாமலர். சிவபாதசுந்தரனார் நூற்றாண்டு விழாச் சபை, யாழ்ப்பாணம், 1978.
- [3] வைத்தியலிங்கம், மு. “பண்டிதமணியும் சமயப் பிரச்சாரமும்.” பண்டிதமணி நினைவு மலர், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை நூல் வெளியீட்டுச் சபை, உரும்பிராய், யாழ்ப்பாணம், 1989.
- [4] வேதநாதன், மா. (பதி.), “சைவசித்தாந்த மேன்மைகளும் இலங்கையரின் பங்களிப்பும்.” அனைத்துலகச் சைவமாநாடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 2017.
- [5] கந்தையா, மு. சைவசித்தாந்த விளக்க விருத்தியில் யாழ்ப்பாண அறிவியல் மேதையின் சுவடுகள். திருவாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, தமிழியல் கற்கைக்கான சிவத்தம்பி நிலையம், கொழும்பு, 1994.
- [6] ஜெபநேசன், எஸ். தமிழின் நவீனமயவாக்கமும் அமெரிக்கமிஷனும். குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2007.
- [7] கந்தையா, மு. “ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த தொன்மை மேன்மைகள்.” சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தெல்லிப்பளை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், யாழ்ப்பாணம், 1985.
- [8] பிரசாந்தன், ஸ்ரீ. சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்பு, 2009.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Food Cultural Practices in *Purananooru*

Dr. S. Vinodh, Assistant Professor of Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9497-7167>

DOI: 10.5281/zenodo.14250277

Received: 22 September 2024; Revised: 15 October 2024; Accepted: 30 October 2024; Available online: 26 November 2024.

Abstract

Food is the basis for life and world movement. Food is considered to be the basis of human needs. The variety of foods and the lifestyle-related to that support the understanding of food culture. Such food culture can be understood in four ways. The four hundred songs in the “Purananooru” directly and indirectly talk about the food and food culture of the Tamils. The “Purananooru” shows that food is the basic power that drives the world from within. Although the “Purananooru” is literature that embraces war, the life of the people associated with war embraces the five landscapes. Tamil people have different types of food practices according to the five landscapes. (Thinai) It is useful to know the five elements of food related to the life of the Tamil people. Although these foods belong to the Agam literature and landscapes, the foods used in the lands are largely revealed in the “Purananooru”. Therefore, the purpose of this article is to understand the food and cultural practices of those five lands of Tamil Nadu.

Keywords: Food Culture, *Purananooru*, Sangam literature, Tamil Culture.

References

- [1] Pingala Nigandu Moolamum Uraiyum. Madras Ribbon Printing Press Road, Chennai, 1917.
- [2] Balasubramanian, Ku.Ve. & Vishvanathan A. (ed.), *Purananooru Moolamum Uraiyum*. New Century Book House, Chennai, 2007.
- [3] Sivasubramanian, A. “Pandai Tamilarkalin Pandamatrumurai.” *Ungal Noolagam*, August 2023.
- [4] Ganesaiyar, C (Ed.). *Tholkappiyam Porulathikaram Mulamum Nachinarkkiniyar Uraium*, International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2007.
- [5] Puliur Kesikan, (Ed). *Thirukutrala Kuravanji Paari Nilayam*, Chennai, 1984.
- [6] Baktavatchala Bharathi. *Panpaattu Maanidaviyal*. Manivasagar Pathippagam, Chennai, 1990.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

புறநானூற்றில் உணவுசார் பண்பாட்டு அசைவுகள்

முனைவர் ச. வினோத், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9497-7167>
DOI: 10.5281/zenodo.14250277

ஆய்வுச்சுருக்கம்

‘உணவு’ உயிர் இயக்கத்திற்கும் உலக இயக்கத்திற்கும் அடிப்படையானது. மனிதத் தேவைகளில் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது உணவே ஆகும். பல்வகை உணவுகளும், அவ் உணவு சார்ந்த வாழ்வியல் அசைவுகளும் பண்பாட்டை அறிவதற்குத் துணைநிற்கின்றன. இத்தகைய உணவுசார் பண்பாட்டைப் புறநானூறு வழி அறிய இயலும். பிங்கல நிகண்டு உணவு குறித்த 27 சொற்களைத் தொகுத்து கூறுகிறது. உயிர்வாழ உணவு அவசியமானது என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் உணவைப் பசி தீர்க்கும் மருந்தாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. போரின் பொருட்டு வீரச்செயலை வழங்கும் படை வீரனுக்கு அரசன் உணவையும் கள்ளையும் வழங்கியதைப் புறநானூறு நெடுகிலும் காணலாம். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளிலும் தனித்தனியே சிறப்புமிக்க உணவுகள் வழங்கிவந்துள்ளன. குறிஞ்சி நிலத்துக் குறவர்கள் மலைபடு பொருட்களை உணவாக உண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர். பலரின் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டும் அலைந்து திரிகின்ற வாழ்க்கைச் சூழலை மாற்றி அமைக்கும் வகையிலும் மனிதன் உருவாக்கிய நிலம் மருதம். அக இலக்கியங்களில் நிலம் காதலின் பின்புலமாகவே பெரிதும் பேசப்பட்டுள்ளன. புற இலக்கியங்களில் உணவு உருவாக்கத்திலும் பண்பாட்டு உருவாக்கத்திலும் ஐவகை நிலங்கள் துணைநிற்பதை அறியமுடிகிறது. குறிஞ்சி உள்ளிட்ட ஐந்து நிலங்களிலும் வழங்கிவந்த உணவுப் பண்பாட்டு அசைவின் வழித் தமிழரின் வாழ்வைத் இக்கட்டுரை மூலம் தெளிவுற அறியலாம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: உணவுப் பண்பாடு, புறநானூறு, சங்க இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு.

முன்னுரை

‘உணவு’ உயிர் இயக்கத்திற்கும் உலக இயக்கத்திற்கும் அடிப்படையானது. மனிதத் தேவைகளில் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது உணவே ஆகும். பல்வகை உணவுகளும், அவ் உணவு சார்ந்த வாழ்வியல் அசைவுகளும் பண்பாட்டை அறிவதற்குத் துணைநிற்கின்றன. இத்தகைய உணவுசார் பண்பாட்டைப் புறநானூறு வழி அறிய இயலும். புறநானூற்றில் உள்ள நானூறு பாடல்களும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உணவையும் உணவுசார் பண்பாட்டையும் பேசுகின்றன. உலகை உள்நின்று இயக்கும் ஆற்றலாக உணவு திகழ்வதைப்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

புறநானூறு உணர்த்துகிறது. புறநானூறு போர் தழுவிய இலக்கியம் என்றாலும் போரோடு தொடர்புடைய மக்கள் வாழ்க்கை ஐந்திணை தழுவியதாகும். அத்திணை வாழ்க்கை உணவைத் தழுவியதாகும். அவ்வகையில் அப்போர்க்குடி மக்கள் வாழ்வோடு தொடர்புடைய ஐந்திணை உணவுகளை அறிவது பயனுடையது. ஐந்திணைப் பகுப்பு என்பது அக இலக்கியத்திற்கு உரியது என்ற போதிலும் அந்நிலங்களின் உணவுசார் அசைவுகள் புறநானூற்றிலேயே பெரிதும் வெளிப்பட்டுள்ளன. எனவே புறநானூறு வழி அந்நிலங்களின் உணவுசார் பண்பாட்டு அசைவுகளை அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

உணவுச் சொற்கள்

உணவைத் தொல்காப்பியர் 'உணா' (தொல். அகத்திணையியல். 18) என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார். பிங்கல நிகண்டு உணவை அன்னம், அயினி, அடிசில், ஓதனம், பொம்மல், போனகம், மடை, புன்கம், மூரல், புழுக்கல், மிதவை, அமலை, புற்கை, உணவு, சரு, பாளிதம், நிமிரல், வல்சி, அசனம், துற்று, கவளம், உதரகம், சொன்றி, பாத்து, கூழ், பதம், புகா என 27 சொற்களில் குறிப்பிடுகிறது. பிங்கலநிகண்டின் நூற்பா அதனை,

அன்ன மயினி யடிசி லோதனம்

பொம்மல் போனக மடைபுன் கமூரல்

புழுக்கன் மிதவை யமலை புற்கை

உணவுசருப் பாளித நிமிரல் வல்சி

யசனம் துற்றுக் கவள முதரகம் (பிங்கல நிகண்டு, ப.172)

இவ்வுணவுச் சொற்களில் பலவும் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

உணவும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

உயிர்வாழ உணவு அவசியமானது என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் உணவைப் பசி தீர்க்கும் மருந்தாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. உடல் என்பது உணவின் மூலமாக வளர்வது என்கின்ற அறிவியல் அறிவைத் தமிழர்கள் பெற்றிருந்துள்ளனர். அதன் பொருட்டே விருந்தோம்பல், உணவிடுதல் ஆகிய அறங்களை மேற்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். இக்கருத்துக்களின் சாரமாக அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடல்,

நீர் இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே

உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்

உணவு எனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே (புறம், 18: 18 – 21)

என்று கூறுவதன் வழி தமிழர்களின் உணவுசார் பண்பாடு உருவாகியதை அறியலாம்.

போரும் பெருஞ்சோறும்

போருக்குச் செல்லும் வீரர்களுக்கு வழங்கப்பெறும் உணவைப் புறநானூறு 'பெருஞ்சோறு' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறது. போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் மிகுதியாக

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உண்டு வலிமையைப் பெருக்கிப் போருக்குச் செல்வர் என்ற பொருளில் ‘பெருஞ்சோறு’ என்ற சொல் வழங்கப்பெற்றதாகக் கூறுவதற்கில்லை. அரசனே முன்னின்று வழங்கும் உணவு என்பதால் இங்கு உணவு ‘பெருஞ்சோறு’ ஆகிறது. அரசனோடு தொடர்புடைய நிகழ்வுகள் அனைத்தும் பெரிய என்ற அடைமொழி பெறுவதை இங்கு நினைவுகூரலாம். பொருநாள், பெரிய கோயில் என்ற சொற்கள் அதன் சான்றுகள் ஆகும்.

புறநானூற்றின் கடவுள் வாழ்த்தை அடுத்து வரும் முதல் பாடலே உணவு குறித்துப் பேசுகிறது.

அலங்குளைப் புரவி ஐவரோடு சினைஇ

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை

ஈராம் பதின்மரும் பொருது, களத்து ஒழிய

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் (புறம், 2: 13 - 16)

என்று உதியன்சேரலாதன் பெருஞ்சோறு வழங்கிய செயலை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடுகின்றார். இதில் இடம்பெற்றுள்ள ‘அலங்குளைப் புரவி ஐவர்’ பாண்டவர்கள் என்பதும், ‘ஈராம் பதின்மர்’ கௌரவர்கள் என்பதும் இதில் குறிப்பிடப்பெறும் போர் என்பது ‘பாரதப்போர்’ என்பதும் உரைவழியாக அறியும் செய்திகள். எனினும் மகாபாரதத்தில் இச்செய்தி இடம்பெறவில்லை. எனினும் போரில் ஈடுபடும் வீரர்களுக்கு வழங்கப்பெறும் உணவு ‘பெருஞ்சோறு’ என்பதும், போர் ஒன்றில் இருதிறத்தில் நின்று போரிடும் வீரர்களிடையே வேறுபாடு பாராட்டாது உணவு வழங்கிப் பெருஞ்செயல்புரிந்த மன்னன் உதியஞ் சேரலாதன் என்பதும் இதில் அறியக் கிடைக்கும் வரலாற்று உண்மை.

போரின் வெற்றியைத் தீர்மானிப்பது படைக்கருவிகள் எனினும் படைக்கருவிகளைத் தாங்கிப் போர் முகத்தே வெற்றியை ஈட்டும் படைவீரனின் வலிமையைத் தீர்மானிப்பது உணவே ஆகும். ஒருவகையில் போரின் வெற்றியை உணவே தீர்மானிக்கிறது. உணவின் பற்றாக்குறையாலும் உணவின் மிகுதியாலும் போரின் வெற்றி ஒருபக்கச் சார்பாய் மாறிவிடவும் கூடும். எனில் இரு பக்கப் படைவீரர்களுக்கும் உணவைச் சமமாக வழங்கிய சேரலாதன் முதல் பாடலில் கவனம்பெறுகிறான் என்று தோன்றுகிறது. மேலும், பெருஞ்சோறு வழங்குதல் என்பது போர் அறமாகத் திகழ்ந்துள்ளதையும் பிறபாடல்களில் அறியமுடிகிறது. அதனை வழங்கிய அரசன் அறத் தலைவனாக மதிக்கப்படுகின்றான்.

அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும் மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் பொருட்டுப் பொருள்களையும் செய்யும் பணிகளையும் பரிமாறிக்கொள்கின்றனர்” (பக்தவத்சலபாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், ப.468)

என்பார் பக்தவத்சலபாரதி.

போரின் பொருட்டு வீரச்செயலை வழங்கும் படை வீரனுக்கு அரசன் உணவையும் கள்ளையும் வழங்கியதைப் புறநானூறு நெடுகிலும் காணலாம்.

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஐந்திணை உணவு

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளிலும் தனித்தனியே சிறப்புமிக்க உணவுகள் வழங்கிவந்துள்ளன. அவ்வுணவுகளே அந்நிலங்களை வேறுபடுத்துவன என்றும் கூறலாம். ஒரு நிலத்து உணவானதுபண்டமாற்றின் வழியாகஐந்திணைகளுக்கும் சென்றடைந்துள்ளது. இதன்வழியாகப் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தமையை அறியலாம். உணவுத் தேவையே மனிதர்களைப் பயணிக்கவும் புதிய நிலப்பகுதிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் காரணமாகத் திகழ்ந்தமையை வரலாறு பறைசாற்றுகிறது.

ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று வரைவிற்கு உதவும் சான்றுகளில் ஒன்றாக அச்சமூகம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களும் பயன்படுத்தும் பொருள்களும் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் நீண்டகாலமாக நம் வரலாற்று வரைவியல் இவற்றைப் புறக்கணித்து வந்துள்ளோம். (சிவசுப்பிரமணியன் ஆ, பண்டைத் தமிழர்களின் பண்டமாற்று முறை, ப.4) என்ற கருத்து இங்கு உணவுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

கான் உறை வாழ்க்கை கதநாய் வேட்டுவன்
மான் தசை சொரிந்த வட்டியும் ஆய்மகள்
தயிர்கொடு வந்த தசம்பும் நிறைய
ஏரின் வாழ்நர் பேர் இல் அரிவையர்
குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப உகந்தனர் பெயரும்
தென்னம் பொருப்பன் (புறம், 33: 1 – 7)

என்ற பாடல், காட்டுவாழ்க்கைக்குரிய வேட்டுவர்கள்மான் தசை வழங்கிய ஓலைப் பெட்டியிலும் ஆயர் மகளிர் தயிர் கொடுத்த பாணையிலும் பாண்டிய நாட்டின் உழவர் பெண்கள் குளத்தின் கீழ் விளைந்த வெண்ணெல்லை நிறைத்துக் கொடுத்தமையைக் கூறுகிறது. இப்பாடல் ஐந்து நிலங்களுக்கு இடையில் உணவின் கொடுக்கல் வாங்கல் நிகழ்ந்ததையும் அதன்வழிப் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்ததையும் உணர்த்துகிறது.

குறிஞ்சி நில உணவு

குறிஞ்சி நிலத்துக் குறவர்கள் மலைபடு பொருட்களை உணவாக உண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர். குரங்குகள் கிழித்து உண்ட முழவு போன்ற பலாப் பழத்தினைக் குறவர்கள் சிலநாட்களுக்கு வைத்து உண்ட செய்தியைக் கபிலரின் பாடல் ஒன்று சுட்டுகிறது.

கலைஉணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழம்
சிலைகெழு குறவர்க்கு அல்குமிசைவு ஆகும்
மலைகெழு நாட (புறம், 236: 1 - 3)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பது பாடல். குற்றாலக் குறவஞ்சியில் மந்தி சிந்தும் கனிகளுக்கு வானத்து தேவர்கள் கையேந்தி நின்றதாகத் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் செய்துள்ள கற்பனைக்கு அடிப்படையாக அமையும் பாடலாக இதனைக் கருதலாம்.

வானரங்கள் கணிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்

மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சம் (குற்றாலக் குறவஞ்சி - குறவஞ்சி நாடகம், ப. 7)

கபிலர் பாடலில் இடம்பெறும் பலாப்பழம் ராசப்பக் கவிராயரின் பாடலில் பெயர் சுட்டப்படாத பழமாக வருவதாகக் கொள்ளலாம். இவ்விரு பாடல்களும் குறிஞ்சி நிலத்தின் உணவாகிய பழ உணவைச் சுட்டுகின்றன.

பாரியின் பறம்புமலையில் நான்குவகை உணவுப் பொருட்களின் குறைபடாத விளைச்சல் நிகழ்ந்ததைக் கபிலர்,

ஒன்றே சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே

இரண்டே தீம் சுளைப் பலவின் பழம் ஊழ்க்கும்மே

மூன்றே கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே

நான்கே அணிநிற ஓரி பாய்தலின் மீது அழிந்து

திணி நெடுங் குன்றம் தேன் சொரியும்மே. (புறம், 109: 4 – 8)

என்ற பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். அவை,

1. மூங்கிலில் விளையும் நெல்
2. சுளைகளை உடைய பலாப்பழம்
3. வள்ளிக்கிழங்கு
4. மலைத்தேன்

ஆகியவை. இந்நான்கு வகை உணவுப் பொருட்களின் பெருக்கம் காரணமாக மூவேந்தர்களாலும் பாரியை வெல்லமுடியவில்லை என்பது வரலாற்றுக் குறிப்பு. குறிஞ்சி நிலம் பாதுகாப்பு அரண் மட்டுமல்ல பல்வகை உணவுப் பொருட்களை வழங்கும் அமுதசுரபியும் ஆகும்.

முல்லை நில உணவு

முல்லை நிலம் என்பது காட்டு நிலம் ஆகும். காட்டை அழித்தே மன்னர்கள் நாட்டையும் நகரையும் உருவாக்கியுள்ளனர். காட்டை அழித்ததன் காரணமாக இயற்கையில் விளைந்த பொருட்களைச் செயற்கையாக விளையச் செய்துள்ளனர். வரகு உள்ளிட்ட முல்லை நிலத்தின் தானியங்களும் முயல் உள்ளிட்ட விலங்குகளும் உணவாகிப் பசிதீர்த்துள்ளன. விருந்தோம்பலின் வழி வருவோர் பசியையும் தீர்த்துள்ளன.

காலை அந்தியும் மாலை அந்தியும்

புறவுக் கரு அன்ன புன்புல வரகின்

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பால்பெய் புன்கம் தேனொடு மயக்கி
 குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த ஒக்கலொடு
 இரத்தி நீடிய அகன்தலை மன்றத்து
 கரப்புஇல் உள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
 அமலைக் கொழுஞ்சோறு ஆர்த்த பாணர்க்கு
 அகலாச் செல்வம் முழுவதும் செய்தோன். (புறம், 34: 8 – 15)

இப்பாடலில், காலை மற்றும் மாலை உணவு வேளையில் புறாவின் முட்டை போன்ற வரகு அரிசியைப் பாலில் இட்டு சமைத்த சோற்றைத் தேன் கலந்து வழங்கிய விருந்தோம்பலில் குறுமுயலின் கொழுத்த சூட்டிறைச்சியையும் சுற்றத்தாலோடு உண்டதைப் பாணன் கூறுகிறான்.

மருத நில உணவு

காடு கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நிலம் மருதம் ஆகும். பலரின் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டும் அலைந்து திரிகின்ற வாழ்க்கைச் சூழலை மாற்றி அமைக்கும் வகையிலும் மனிதன் உருவாக்கிய நிலம் மருதம். வயல் விளையும் வெண்ணெல்லோடு வயல்பாயும் நீரில் துள்ளித் திரியும் மீனையும் மருதநிலத்து மாந்தர்கள் உண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர். விருந்தினர்களுக்கு வழங்கியும் மகிழ்ந்துள்ளனர்.

மலங்குமிளிர் செறுவின் தளம்பு தடிந்து இட்ட
 பழனவானைப் பருஉக்கண் துணியல்
 புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை ஆக
 விலாப் புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி (புறம், 61: 3 - 6)

மலங்கு என்ற ஒருவகை மீனைத் தளம்பு எனும் கருவி கொண்டு வெட்டி, பொய்கையில் கிடந்த வாளை மீனின் பெரிய துண்டுகளை வெண்சோற்றின் மீது வைத்து விலாப்புடைக்க உண்ட செயல் இப்பாடலில் பதிவுபெற்றுள்ளது. நெல்அரிபவர் வாளை மீன்களோடு திரும்புகின்றனர். உழவர்கள் ஏரில் தடுக்கும் ஆமைகளையும் கரும்பின் சாறையும் உண்டமையை,

...கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும் உழவர்
 படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும் அறைநர்
 கரும்பில் கொண்ட தேனும். (புறம், 42: 12 – 15)

என்ற பாடல்வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன. வயலில் பாய்ந்த நீரில் புதுவருவாயாகக் கிடைத்த மீனை வயல்வெளியில் சுட்டுச் சுட்டு சாப்பிட்ட காரணத்தால் மீன் சுடும் புகை படிந்து மருதமரம் காய்ப்பை இழந்தது என்று மருதன் இளநாகனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஊர்தொறும்
 மீன்சுடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
 வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும். (புறம், 52: 8 – 10)

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பது பாடல் வரிகள்.

நெய்தல் நில உணவு

நெய்தல் கடல் நிலம். கடலில் கிடைக்கும் மீன்களும் கடற்கரையில் நிற்கும் தென்னை, பனை மரங்கள் தரும் பொருட்களையும் உண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர்.

ஒண்தொடி மகளிர்

இரும்பனையின் குரும்பை நீரும்

பூங்கரும்பின் தீம்சாறும்

ஓங்குமணற் குவவுத் தாழைத்

தீம் நீரோடு உடன்விராஅய்

முந்நீரும் உண்டு முந்நீர் பாயும். (புறம், 24: 11 – 16)

என்ற பாடலில் கடலில் நீராடும் பெண்கள் பனை நுங்கின் நீரையும் கரும்பின் சாற்றையும் இளநீரையும் கலந்து உண்டு கடலுள் பாய்ந்ததைப் புலவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாலை நில உணவு

பாலைநிலம் ஆறலைக் கள்வர்களின் நிலமாகவும் வேட்டுவர்களின் நிலமாகவும் விளங்கியுள்ளது. இவ்விருவரும் வேறுபாடு இன்றி ஒருவராகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். வேட்டுவர்கள் இனக்குழுத் தலைவர்களாகவும் அரசர்களின் படைவீரர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். அரசர்களைப் போன்று பாணர்களை விருந்து உபசரித்து மகிழ்ந்துள்ளனர்.

ஆடவர்

உடும்பு இழுது அறுத்த ஒடுங் காழ்ப் படலைச்

சீறில் முன்றில் கூறுசெய்திடுமார்

கொள்ளி வைத்த கொழு நிண நாற்றம்

மறுகுடன் கமழும் மதுகை. (புறம், 325: 7 - 11)

இப்பாடல், ஒரு மரத்தின் கழிகளாலான படல் சார்த்திய குடிசை முற்றத்தில் நெருப்பில் வேகவைத்த அறுத்த உடும்பின் இறைச்சி மணம் தெருவெங்கும் மணப்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

முடிவுரை

அகத்திணைகளின் புறமாக புறத்திணைகளைப் புலவர்கள் தொடர்புபடுத்தி உரைத்துள்ளனர். அக இலக்கியங்களில் நிலம் காதலின் பின்புலமாகவே பெரிதும் பேசப்பட்டுள்ளன. புற இலக்கியங்களில் உணவு உருவாக்கத்திலும் பண்பாட்டு உருவாக்கத்திலும் ஐவகை நிலங்கள் துணைநிற்பதை அறியமுடிகிறது. குறிஞ்சி உள்ளிட்ட ஐந்து நிலங்களிலும் வழங்கிவந்த உணவுப் பண்பாட்டு அசைவின் வழித் தமிழரின் வாழ்வைத் தெளிவுற அறியலாம்.

குறிப்புகள்

[1] பிங்கல நிகண்டு மூலமும் உரையும். மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1917

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 4, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2055

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

- [2] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. & விசுவநாதன், அ (உ.ஆ) புறநானூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [3] சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. “பண்டைத் தமிழர்களின் பண்டமாற்று முறை.” உங்கள் நூலகம், ஆகஸ்ட் 2023.
- [4] கணேசையர், சி (ப.ஆ). தொல்காப்பியம் பொருளதிகார மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007.
- [5] புலியூர்க் கேசிகன் (உ.ஆ). திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி. பாரி நிலையம், சென்னை, 1984.
- [6] பக்தவத்சலபாரதி. பண்பாட்டு மானிடவியல். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.